

Domoljub

V Ljubljani 14. maja 1941

Celo 54 Štev. 20

Redazione e Amministrazione: Ljubiana, Kopitarjeva 6 — Abbonamenti: Anno 38 din; L. 11.50. Estero anno 60 din.

Nj. Vel. Kralj in Cesar slovenskim županom in prebivalstvu

V odgovor na vdanostno brzojavko, ki so jo bili poslali župani Ljubljanske pokrajine, kar je bilo poročano Nj. Veličanstvu Kralju in Cesarju, je Komisar dne 8. maja sprejel tole brzojavko:

Kralj in Cesar se iskreno zahvaljuje vam, župani in slovenski prebivalci Ljubljanske pokrajine, za patriotične izjave, ki jih je Vzvišeni Vladar z veseljem sprejel.

Spomenica slovenskih županov

Rim, 8. maja. Župani slovenskih občin so ob svojem sprejemu Komisarju Ekscelenci Emiliju Grazioliju izročili tole spomenico:

Duce!

Župani 105 občin, ki sestavljajo novo Ljubljansko pokrajino, si v imenu vsega prebivalstva dovoljujejo znova izreči svoje veselje in ponos, ker so bili slovenski kraji priključeni Kraljevini Italiji.

Duce!

Rimske postave so resnično dale mir in pravico temu prebivalstvu ter so globoko segle v srca vseh slovenskih državljanov, kateri bodo s svojo popolno lojalnostjo in udanostjo ter s svojim delavnim prizadevanjem dokazali, da so tega vredni.

Slede podpisi vseh županov na čelu z ljubljanskim županom dr. Adlešičem, kateri je to spomenico prebral.

Poveljnik Armadnega zbora pri ljubljanskem županu

Župan mesta Ljubljane dr. Juro Adlešič je v soboto, 8. maja popoldne, v palači Komisarata obiskal poveljnika armadnega zbora Nj. Eksc. generala Maria Robottija ter ga pozdravil v imenu mesta in prebivalstva.

Dne 6. maja ob 9 je Nj. Eksc. general Marie Robotti vrnil obisk ljubljanskemu županu na mestnem magistratu. Župan dr. Adlešič je visokega dostojanstvenika sprejel v starodavni mestni hiši s ravnateljem in načelniki mestnih uradov. Isrekel mu je v slovenskem ter ponovil v italijanskem jeziku najspoštljivejše pozdrave, ki jih je Nj. Eksc. isrekel v imenu mesta Ljubljane in njenega prebivalstva, ter se pri tej priliki najtopleje zahvaljuje za prav lepe ravnanje Oborožene Sile nasproti Ljubljani.

Nj. Eksc. general Robotti se je zahvalil za pozdrav ter izjavil, da se čuti potašenega, ker lahko kot prvi poveljnik armadnega zbora pozdravi ljubljanskega župana in mesto v mestni hiši. Prinaša pozdrave italijanske armade in zagotavlja, da bo prav tako kot civilna oblast tudi vojna oblast gojila de Ljubljane samo dobrohotnost ter sodelovala pri prisadovanjih za koristi mestnega prebivalstva.

Po slikovitem stopničku je visokega gosta odpeljal župan v svoj kabinet, kjer je Nj. Ekscelencu general armadnega zbora županu izrazil posebno priznanje prebivalstva za korektno obnašanje in za prijazno usluženost, ki jo tudi kmetika ljudstvo iskreno izražuje italijanski vojski.

Sindaci sloveni, riuniti nella Sala d'onore dell'Alto Commissariato, ringraziano in nome del popolo sloveno per la costituzione della Provincia di Lubiana ed esprimono al Duce l'assicurazione della piena e leale collaborazione.
Slovenski župani na sberovanju v stekleni dvorani palače Visokega Komisarata, kjer se v imenu slovenskega ljudstva izrazili hvalečnost Duceju za ustanovitev Ljubljanske pokrajine in voljo lojalnega in vnosega sodelovanja.

Dan Vojske in Imperija v Ljubljani

Veličastna parada Italijanske Vojske pred očmi tisočev ljubljanskega prebivalstva

Italija obhaja vsako leto na dan 9. maja praznik Vojske in Imperija. Prvič se je praznoval ta praznik leta 1936 po zmagovito končani vojni v Abesiniji. Od takrat naprej pa se vsako leto praznuje z veliko slovesnostjo. Letos smo proslavo tega praznika prvič doživeli tudi v Ljubljani in to na zelo svečan in sijajno nspel način.

Ljubljana se je zelo dobro pripravila. Vse mesto, zlasti pa ulice, kjer se je razvijala parada vojaških čet, so bile slavnostno in zelo lepo okrašene. Ze prejšnje dni so ljudje veliko govorili o tej paradi, zlasti, ker kaj takega dosedaj niso bili vajeni.

Ze zgodaj zjutraj se je začel dan v pričakovanju velike parade. Vedno več ljudi je začelo prihajati na določena zbirališča na Celovški in Bleiweisovi cesti. Slovesnost se je začela ob pol desetih dopoldne dne 9. maja. Do tega časa so se že zbrali tudi številni odlični gostje na tribuni, ki je bila postavljena na Bleiweisovi cesti nasproti Tivoliju. Tu so bili zastopani najvišji predstavniki civilnih in vojaških oblasti, domači slovenski odličniki ter nekaj nemških gostov. Tako so bili med drugimi na tribuni: Ekselencija Komisar Emilio Grazioli, knezoškoč dr. Gregorij Rožman, ljubljanski župan dr. Jure Adlešič, vicefederalni tajnik konzul de Turris, generalni konzul Guerrini Maraldi, bivši ban dr. Marko Natlačen in drugi. Poleg tega so bili zbrani na tribuni višji funkcionarji Visokega Komisariata ter precejšnje število italijanskih častnikarjev.

Slovesnost se je začela, ko je postrojene čete vzdolž Celovske ceste pregledal poveljnik 2. armade Ekselencija general Ambrosio v družbi s poveljnikom armadnega zbora Ekselencija generalom Robottijem ter divizijskim poveljnikom Ekselencija generalom Fiorenzolim. Po pregledu čet so se ti visoki odličniki postavili nasproti tribune, nakar se je začel slavnostni mimohod.

Kmalu po deseti je prišla prva edinica do častnih tribun. Bila je to vojaška godba, ki je vzbujala že prej pozornost občinstva, saj je bila kaj pestro sestavljena. Njeni zvoki so dajali takt za korake prve čete, ki je prišla za njo. Bila je to četa Kr. Karabinjerjev, ki je strumno pozdravila generaliteto.

Nato je prišla vojska. Bil je to I. Polk Sardinskih Grenadirjev, elitne čete Italijanske

Vojske. Za poveljnikom polka je nosil zastaven častnik staroslavno zastavo polka, ki je bila deležna že mnogih odlikovanj.

Za zastavo pa je bil razvrščen ves polk Sardinskih Grenadirjev, ki je prikorakal z rimskim korakom.

Ob taktu godbe, ki je zamolklo dajala takt korakajočim, so se izvrstile posamezne čete polka v rimskem koraku pred poveljnikom in gosti, ki so pozdravljali poveljnika edinic in zastave.

Za Sardinskimi Grenadirji so pa prikorakali pešci. Bil je to II. pehotni polk s svojo godbo in katerega častniki, podčastniki in vojaki so nosili rdeče kravate. Posamezne čete so imele tudi številne puške-mitraljeze in pa strojnice. Tudi ta polk je defilirал v rimskem koraku.

Sledil je XIII. bataljon možnarjev kalibra 81, za njim pa XL. baterija metakcev ognja in min. Za tema dvema edinicama je korakal genijski bataljon črnih srac.

Največjo pozornost so vzbujali odlično opremljeni alpinci, in sicer bataljona »Val Toce« in »Val Cenischia«. Vsak alpinec je nosil s seboj poleg puške in druge opreme tudi planinsko opremo, predvsem cepine. Postave in tipi alpincev so bili drugačni kot ostalega vojaštva, saj se je videlo, da so to gorjanci, navajeni na naporne vzpone. Alpinci nosijo kravate zelene barve. Za tema dvema alpinskima bataljonoma je korakal tudi alpinski bataljon fašistične milice, kateri je sledil bataljon ženijskih čet.

Nato je prišlo zelo številno topništvo. Najprej je šlo lahko topništvo s konjsko vprego, za njim pa planinsko topništvo. Hitri konji so v lahmem diru vozili številne topove in ostala vozila.

S topništvom je bila tudi godba na konjih.

Lahkemu topništvu je sledilo težko topništvo, in sicer najprej daljnostrelni težki topovi, nato pa težki možnarji — vse motorizirano. Številna vozila so vozila težke topove in potrebni pribor. Vsak težki top je imel svoj poseben traktor.

Za njimi so prišli motorizirani ženijski oddelki. Na okretnih vozilih so nosili s seboj številne radijske postaje, reflektorje, čolne za

hitro postavitev mostov in še mnogo drugega potrebnega materiala.

Prišla je nato kemična četa, tudi vsa motorizirana. Na vozilih so vozili s seboj vojaški vse, kar je potrebno za kemično vojno. Na prvih vozech pa so stali vojaki v maskah v polni bojni opremi. Sledil je še motoriziran tren. Razen tega je bilo še večje število bolničarskih avtomobilov, drugih vozil za prevoz vojaštva in materiala. S temi pomožnimi enotami je bila zaključena parada.

Polkovna godba s številnimi istovrstnimi glasbili: bobni, flavtami, rogovi in pišali, je napravila po svoji močočnosti in jakosti prvi vtis množičnega spremljevalca, ki dviga korak, vliva pogum, vdihava svežost in kipe voljo in vnebo v slehernem, ki stopa za njo, zroč v zmagoslavno zastavo.

Silen učinek

Sijajna parada je naredila na mnogoštevilno ljubljansko občinstvo krasen vtis. Ljudje so videli v strumni, sijajno oboroženi in disciplinirani vojski najboljše poročitvo za varnost in nedotakljivost najmlajše izmed Italijanskih Provinc, avtonomne Ljubljanske province. — Prvič so videli parado italijanskega vojaka, ki slovi po vsem svetu po svojem smislu za organizacijo in disciplino, zlasti pa po svoji srčni kulturi in po svojem osvajačnem in ljubi pridobivajočem vedenju. Prav tako so ljudje občudovali tehnično opremo italijanske Vojske. Če pomislimo, da se je razvijal pred nami le del one veličastne sile, ki jo je pogнал v strumen pogon po vseh delih sveta Duce, moramo priznati, da je vsa ta organizacija Italijanske Oborožene Sile nekaj edinstvenega. Ob tako veliki sili se nam Slovencem ni bilo ničesar. Mirno lahko nadaljujemo svoje delo v varstvu sile, ki ne vzbuja strahu ali groze, ampak vzbuja simpatije in priklepa srca. Ze prve dni se je naše ljudstvo prepričalo o svetlih namenih Italijanske Vojske, ko je ta povsod zasledovala pri svojem udejstvovanju le mir, red in blagostanje ljudstva ter spoštovanje slovenskih običajev, njegovih verskih in narodnih navad. Vse to bo ljudstvo znalo ceniti. Zato 9. maj ni bil le praznik Italijanske Vojske in Imperija, ampak tudi praznik slovenskega ljudstva, ki je videlo v Vojski poročitvo svojega blagostanja.

Vojni dogodki

(Po Italijanskih poročilih.)

Vojno delovanje na Balkanu je nehalo. Italija in Nemčija sta s svojimi oboroženimi silami povsod porazili ali pa izrinili angleške čete in njihove zaveznike. Pač pa Italijanske čete zasedajo drugega za drugim grške otoke. To zasedanje je važno zaradi tega, ker predstavljajo ti otoki zelo važna pomorska in letalska oporišča v borbi zoper angleško moč v vzhodnem delu Sredozemskega morja.

Še vedno je v ospredju oborožen spor med Anglijo in Irakom, kakor se imenuje arabska država, ki se v glavnem razteza v

Mezopotamiji ob rekama Evfratu in Tigrisu. Morda pomeni ta spor začetek novih dejanj na bližnjem Vzhodu. Na vsak način pa je irška zadeva za Anglijo precej sitna in celo nevarna.

V Sicilskem prelivu so Italijanska torpedna letala izvedla uspešen napad na angleške vojne ladje. Večja skupina angleških vojnih ladij je spremljala trgovski prevoz od vzhoda skozi Sicilski preliv. Italijanska izvidniška letala so zagledala ta prevoz, nakar je sledil napad, ki je prizadel angleškim vojnim ladijam hudo škodo.

Iz Severne Amerike prihajajo poročila, da vojna stranka z Rooseveltom in Wilkiejem

na čelu xmeraj bolj hujska za vstop Amerike v vojno.

Sovjetska Rusija pa je dala uradno izjavo, da se ona ne pripravlja za vstop v vojno. Pač pa je nastala v tej deželi važna sprememba. Stalin, ki je bil do sedaj le tajnik komunistične stranke, je sam prevzel predsedstvo vlade. Po naših uradnih poročilih pa je ta sprememba zgolj notranjega značaja.

Na zahodu so znova z vso silovitostjo ožvele letalski napadi. Nemška letala mečejo bombe najtežjega kalibra na angleška mesta. Tudi Angleži napadajo, vendar pa so s svojimi napadi, kakor pravijo nemška uradna poročila, povzročili dokaj malo škode.

VELIKA OBLETNICA

1891-1931-1941

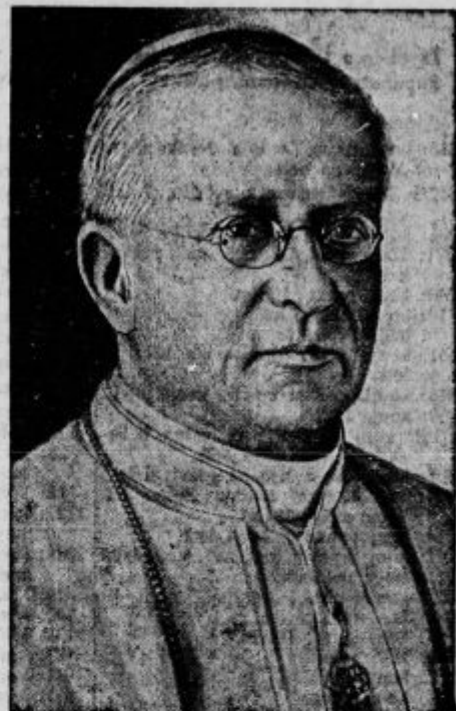

Dne 15. maja tega leta mine 50 let, od kar je izšla svetovno znana in nad vse pomembna okrožnica papeža Leona XIII o delavskem vprašanju, znana pod imenom »Rerum novarum«. Istega dne pa slavimo tudi desetletnico nič manj slavne okrožnice pokojnega Pija XI prav tako o delavskem in splošno o socialnem vprašanju, namreč okrožnice »Quadragesimo anno«. Nista velepomembni ti dve okrožnici samo za nas katoličane, marveč za ves svet. V času, ko so bili delavski in sploh nižji sloji tako rekoč prepuščeni na milost in nevoljo brezsrčnega kapitalizma, je

dvignil svoj glas poglavar Cerkve Leon XIII ter zahteval za delavstvo pravice, spoštovanje njegovega dostojanstva ter postavil socialni program, ki naj z njegovo pomočjo delavstvo in vsi dobromisleči ljudje rešijo bedne sloje iz njihovega žalostnega položaja.

Od takrat naprej se je začelo neutrudno delo za povzdigo delavstva. Na čelu vseh je stala katoliška Cerkve. Vendar pa v tem svetem boju Cerkve ni bila sama. Tudi države so spoznale svojo dolžnost ter naredile mnogo, da se olajša ali pa odpravi beda delavcev. V štiridesetih letih po izidu Leonove okrožnice se je storilo mnogo dobrega in koristnega. Toda novi časi in spremenjene razmere so prinesle nešteto novih težav, ki so povzročale po vsem svetu nezadovoljstvo, nemir in revolucijo med nižjimi sloji. Treba je bilo pokazati jasno pot in določno zarisati program velike obnove, ki mora priti, če hoče človeštvo priti do zaželenega socialnega mira. In to jasno pot, ta program socialne obnove je pokazal veliki papež Pij XI v svoji okrožnici »Quadragesimo anno«. Pokazal je najprej podjetnikom, gospodarjem in sploh državi pot, po kateri naj hodijo, da ne bodo več zatirali človeškega dostojanstva v delavstvu, pokazal pa je tudi delavcem pot, po kateri naj se borijo za svoje pravice, da ne padejo še v večje gorje socializma in komunizma.

V današnjih vojnih okoliščinah smo na socialni program katoliške Cerkve skoraj nekako pozabili. Resnica pa je, da je socialno vprašanje v mnogočem gibalno vsega sodobnega dogajanja. Prej ali slej bo v marsikateri državi

stopilo zopet z vso silo na dan ter zahtevalo od katoličanov veliko truda in napora. Naša dolžnost je sedaj, da se s socialnim naukom velikih okrožnic »Rerum novarum« in »Quadragesimo anno« čim bolj seznanimo, da socialni nauk katoliške Cerkve obvladamo kakor nekak socialni katekizem, kajti dosedanja borba med narodi, je borba za nov in boljši socialni red na vsem svetu.

Kmet pred novimi nalogami

Vsi za enega, eden za vse! To lepo in koristno načelo dobro poznajo vsi pravi zadrugi, kajti na njem stoji zadrugo delo in uspehi. Časi, v katerih živimo, pa neizprosno terjajo od vsakega našega človeka, pa naj bo zadrugar ali ne, pa naj bo tega ali onega poklica in stanu, da načelo složenega sodelovanja napiše na prapor vsega svojega dejanja in nehanja. Prav posebno pa je potrebno, da se po načelu: »Vsi za enega, eden za vse« ravnaajo naši kmečki ljudje.

Važne dolžnosti kmeta

Vojna prinaša s seboj težave, ki jih občutimo vsi. V prvi vrsti mislimo na pomanjkanje vsakdanjih potrebščin, med njimi pa predvsem na pomanjkanje živeža. Ravno živež pa proizvaja kmet, ki se mora v sedanjih časih v dno duše zavedati, da ima do drugih stanov naroda ne samo zahteve, ampak tudi dolžnosti. Vedno smo s poudarkom naglašali, da kmečki stan z vsemi svojimi vrlinami in pomembnimi lastnostmi ni in ne more biti samemu sebi namen, marveč da predstavlja le osnovni člen narodnega občestva. In nikoli nismo pozabili naglasiti, govoreč o kmetu kot jedru naroda, da iz tega dejstva sledijo sicer velike in važne dolžnosti drugih stanov in slojev do kmečkega stanu, a nič manj velike dolžnosti kmečkega stanu do drugih.

Pridelki so dobili ceno

V minulih letih velike gospodarske krize je res največ trpel kmet. A vsak resničljuben človek mora priznati, da se je za kmeta tudi marsikaj naredilo, da bi se mu olajšal položaj, ki je bil posledica svetovnogospodarskih razmer. Marsičesa pa ni bilo

mogoče urediti; zlasti ni bilo mogoče regulirati cen, kajti poprej smo bili odvisni od cen na zunanjih tržiščih. Čim se je začela sedanja vojna, so se cene kmetijskih pridelkov začele polagoma, a vztrajno dvigati in danes ne drži več trditve, da mora kmet svoj pridelek dati napol zastoni. Svetovne gospodarske razmere so se zasukale tako, da gre danes vsak pridelek zemlje v dober denar in se lahko proda. Čim bolj primanjkuje živeža, tem bolj se širi povpraševanje po življenjskih potrebščinah, kar nujno vpliva na zadržanje in ravnjanje kmeta-pridelovalca. Tem bolj tudi raste nevarnost, da bi kmetje na škodo drugih slojev naroda izkoriščali težke prilike v svoj prid.

Proč stranke, proč prepiri!

»Domoljub« se je vedno in ob vsakem času izkazal zvestega prijatelja kmečkega stanu. Odkrito se je boril za njegove pravice, poročal o njegovih prizadevanjih in zahteval in zastavljal svojo besedo za dobrobit slovenskega kmeta. Tudi v sedanjih prilikah hoče »Domoljub« ostati zvest svojemu na-

čelu in povedati kmečkim ljudem, da je bolj ko kdaj koži umestno držati se v dejanju preizkušenege rekla: Vsi za enega, eden za vse!

Najprej med seboj. Iz zavisti in nevoščljivosti porojene prepire med sosedi je treba brezpogojno odstraniti z dnevnega reda. Na vasi naj vlada samo prijateljstvo in medsebojna pomoč. Če so si v mirnih, normalnih časih ljudje na kmetih skočili v lase, sicer ni bilo prav, a bilo je vsaj razumljivo; danes ni. Če so se prej točili kmetje po politični pripadnosti, je bilo sicer stanu v škodo, vendar je bilo razložljivo; danes ni in ne more biti. In tako naprej!

Vsi stanovi složni!

Načelo: vsi za enega, eden za vse, pa mora veljati tudi za razmerje med kmetom in nekmetom — delavcem in meščanom. Ne pozabimo nikoli, da se bodo vojna in vojne gospodarske razmere nekega dne končale! In da bodo nastopili časi, ko bo treba, da bodo drugi stanovi upoštevali težko gospodarsko stanje, v katero bo spet zabredel kmečki stan in mu prožili svojo pomoč. V razmeroma ugodnih gospodarskih časih je treba misliti na

(Nadaljevanje na prihodnji strani spodaj.)

Kmetje, delavci in drugi! V današnjih razmerah je „Domoljub“ vsem stanovom najboljši prijatelj in svetovalec. Zato naj ne bo slovenske hiše brez „Domoljuba“!

Glasovi izpod zemlje

Ali bodo res ognjeniki prinesli človeštvu zlato dobo?

Med najbolj znanimi ognjeniki na svetu je Vezuv pri Neaplu v Italiji. Gotovo je mnogim še v spominu njegov zadnji izbruh v noči od 7. na 8. april 1906. Kako velika je bila tisto noč podzemeljska sila vulkana, nam priča dejstvo, da se je višina ognjenika med bruhanjem znižala od 1335 m na 1232 m. Vulkanova odprtina, ki ji je bil premer 60 m, se je razširila na 650 m, opraljšiva globina pa od 50 na 300 m. Ves zgornji del Vezuva je takrat dobesedno zletel v zrak.

Neapelska okolica je bila že za rimskega cesarja Avgusta gosto obljubena. Vezuv sam so do vrha pokrivali rodovitni nasadi. Leta 63. po Kristusu so se vulkanske moči nenadoma zganile: strahovit potres je uničil cvetoče naselbine, med njimi tudi Pompeje. Prebivalci so na istem mestu sezidali lepše mesto. Delo še ni bilo končano in že je Vezuv s svojo lavo zagrmel Pompeje in vso pokrajino v mrtvaški pri in v velikansko grobišče. To je bilo od 24. do 26. avgusta leta 79.

Take in podobne nesreče, ki se v večji ali manjši meri dogajajo po vsem svetu, silijo učnjake, da razmišljajo o čudovitih silah, ki jih vsebuje notranjost naše zemlje.

Nekdaj je vladalo mnenje, da so ognjeniki nekaki varnostni »ventili« gorče zemeljske notranjosti. Primeroma majhna žareče-lekoca lavina ognjišča so shrambe za ognjeniško bruhalno delo. Ostanke nekdanjih vulkanskih pojavov se kažejo v toplicah.

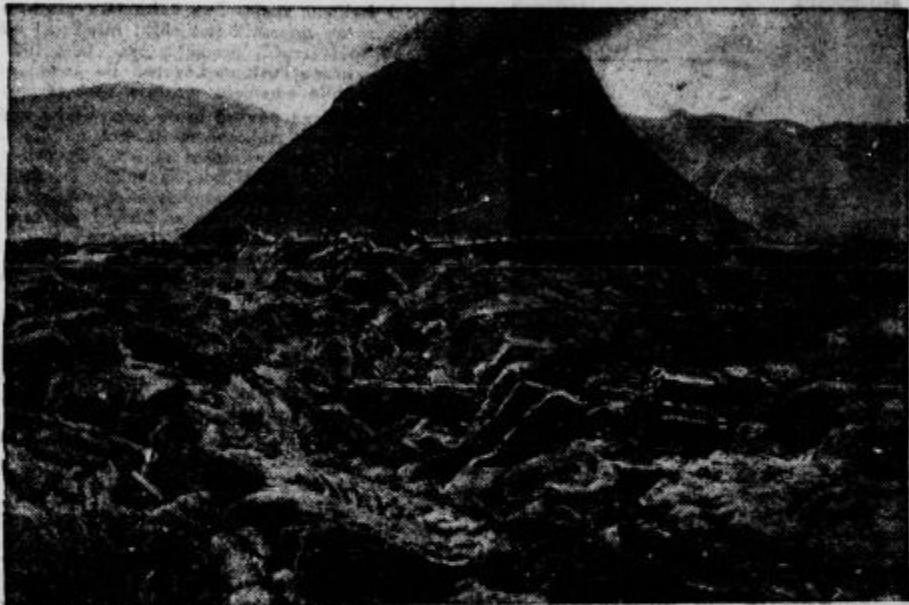
V neizmernem gospodarstvu narave imajo vulkanske sile določeno nalogo, kakor jo ima vsako življenjsko gibanje. Ta naloga je naravnost odločilna za razvoj zemeljske življenjske skupnosti. Še nekaj besed o tem!

Sončni žarki, ki prihajajo na zemljo, ogrevajo tudi njen zračni plašč. V zraku se nahajajo vodni hlapi (oblaki, vodna para) s 0.03% ogljikove kisline povzročajo, da se segreti zrak le počasi ohlaja: njih delokrog je podoben oknu pri topli gredi. Zato lahko napravimo zaključek, da se s povečanjem množine ogljikove kisline v zraku poveča tudi toplotna količina v njem.

Z izgorevanjem premoga v raznih industrijskih podjetjih pride v zrak mnogo ogljikove kisline. Neprimerno več tega plina pa proizvajajo ognjeniki. Izledovanja raznih dob naše zemlje so dokazala, da je velikemu vulkaničnemu delovanju vedno sledila tudi sprememba toplotnih razmer podnebja. Tako je n. pr. v tako imenovani terciarni dobi vladala v Nemčiji klima današnjega ekvatorja (vročega pasu), ledena Grönlandija pa je bila v tistih časih prav krasno cvetoča pokrajina. Zmanjšanemu odstotku ogljikove kisline v zraku je vedno sledilo temu primerno znižanje povprečne toplote. Kot

posledica popolnega nedelovanja vulkanov je na skrajnem severu nadomestil zmerno podnebje ledeni čas.

A danes? Zelo težko je govoriti o bodočem razvoju, zakaj vsa človeška zgodovina je prepoznatna, da bi mogli uspešno pregledati le skromni del zemeljske časovne dobe. Vendar pa mnoga znamenja kažejo, da je bila zadnja ledena doba — nekako pred 50.000 leti — skrajnost, in da se bliža zemlja novi »zlato dobi«, ki jo bo odlikovala rodovitnost in lepota, kakor je človeštvo še ni doživelo. Toda, ne pozabimo, da je od konca terciarne dobe do danes minilo najmanj dva milijona let in da bo po mnenju učenjakov prešlo najmanj toliko časa, da se vse to zgodi, kar smo pravkar povedali. Tisti čas bodo tudi ugasli ognjeniki vsepovsod odprli svoja žrela in začeli z novim delovanjem. Človeštvo bo torej pred začetkom »zlate dobe« še mnogo doživelo in marsikaj prestalo.

Vesuvio — Vezuv

Rabljeva roka

Spisal J. Fletcher Ray.
Poslovenil Franc Poljanec.

Zaprli sem oči, zaprl ušesa; po glavi mi je razbijalo kakor človeku, ki je hudo ranjen. Nekdo je hitel mimo mene. Lahko sem zasluhal gnusno, neumijo telo. Zopet sem odprl oči in zagledal umazanega smrčljivca, ki je umirajočemu pljuval v telo in vzdignil roko nad jokajočo ženo, ki je tam klečala.

Preden sem se zavedel, kaj delam, sem skočil na noge in ga vznemirila nazaj vrget med sodrgo. Nato sem stopil k ženi, da bi ji pomagal, toda ona se mi je s strahom umiknila, oči so se ji široko razprle v taki grozi, da sem moral sam nazaj.

»Žena, sem rekel, »kdo si?«
»Mati njegova sem, ki si ga ti križala. Pripognal sem glavo in šel od nje. Pogledal sem nje, ki so za njegova oblčila vadljali, pa sem glavo s kletvijo obrnil proč. Pogledal sem jokajočo ženo, in sem obraz zakril od sramu.

Nato sem oči vzdignil proti nebesom. Vroče in dušee so mi dihala v obraz. Zopet sem se ozrl na gneto in prav ko sem se obrnil, sem zagledal, kako je Bartimej prihajal proti nam in glasno vpil:

»Jezus, Jezus iz Nazareta, zakaj si mi odprl oči? Bolje, da bi bil ostal slep, kakor da te gledam, kako tu višiš in umiraš.

Nato si je lasje pulil kakor obsedenec. Galilejec ga je pogledal in kar med tem se je nekdanji slepec pomiril in križanemu v obraz nasmešnil. Nato je kakor pastir zašepetal:

»Tretji dan, in odšel proti kraju, kjer so stale jokajoče žene.

Kajfa je kazal svojo veliko čemerno jaroost, ko je robnel ukaze stotniku. Med tem je pa neki drug duhovnik z dolgim prstom pokazal Nazarečana in zavreščal: »No, prerok, kakošen čudež nam pokaži! Reši se in slopi s križa!«

»Zamec, je zamrmal Rufus, »je čudež kar to, da ima belo oblečeni posmehljivec še toliko pameti skup, da gobežda.

V veliki vročini smo zopet posedli. Zrak je kar dušil. Koklja s tropo piščancev je ušla prodajalcu. Z mladici je tekla iz množice ven proti križu. Drhal je kričala in metala kamenje. Koklja je piščete zbrala pod svoje peroti. Opozval sem kakor otrok. Ena izmed žen je zavpila z nad vse bridkim glasom:

»O Jernzalem, Jeruzalem, kolikokrat sem hotel zbrati tvoje otroke pri sebi, kakor zbira koklja svoja piščeta pod peroti, pa niste hoteli...

Drhal je zavreščala — koklja je krvaveč obležala. Pogledal sem njega, ki je bil na križu. Nasmešnil se je, in njegov nasmeš je bil bolj poln bolesti — kakor kogarkoli drugega ječanje. Pogledal je po množici, pogledal po drgetajočem tlu; ustice so se mu počasi gibale.

»Oče! — in njegov glas je bil mil kakor vadih, ki se iztrga... Brez grenkobe, brez jeze; še dolg, hrepeneč pogled po duhovnikih, po rogajoči se množici, po stotniku...

Nato, če me oči niso goljufale, je pogledal name in skoro šepetajoč — saj mu je glas hitro pojemal.

»Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo. Vse divje veselje, ki me je kdaj zajelo, mi je v srcu venelo, ko sem stremel v prazno sinjo nebo nad njim, kakor da pričakujem, da bom gori kako zagledal.

»Oče, je dejal takrat, ko je povzdignil oči, eji in njegove oči so mi pravile, da je gori

nekaj videl. Kakšna prikazen je ležala za temi umirajočimi očmi, ni, da bi umrljiv človek vedel.

»Oče!

In tedaj je prišlo nädme, da je Suzana rekla, da je božji Sin. Če bi ta človek morebiti prav zares bil božji sin, gotovo ni nikogar, ki bi bil njemu enak.

»In moje roke so ga na križ pribile...

Oči so mi obstale na njegovih nogah. In znova sem štel kaplje krvi. Počasi, ah tako počasi so polzele po temnobarvnem lesu. In ko sem tako gledal, mi je križ Hermov znova zazvenel po ušesih.

Nato sem zaslišal pokojni jok žene, ki se je ob vnožju križa zgrudila na tla.

»Moj sin! moj sin!« je ječala, sprav tako je, kakor je zapisal prerok... Kakor jagnje so ga poljali v zakol. Tri in trideset let je preteklo, odkar ti je tam doli v betlehemskem hlevu moje telo dalo življenje; in zdaj je tvoje telo uničeno in tvoja kri prelita, in ti nosiš grehe sveta. O moj sin! moj sin!

Počasi so ji tekale solze, na te drgetajoče noge, ko je vzela prtič in škrlatne madeže skušala obrisati.

Tedaj so se usta Nazarečana odprle, in pogledal je na učenca Janeza, nato pa na svojo mater in rekel:

»Glej, tvoja mati!

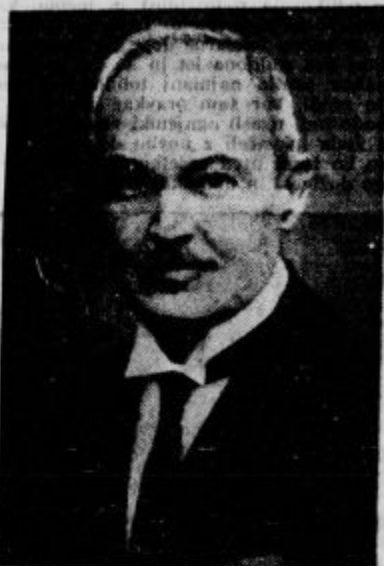
Zelo nežno, je učenec jokajočo ženo odpeljal nazaj k njeni družbi.

Prav med tem je neka žena, sklonjena pod težo let — Rufus jo je spoznal za betlehemsko Joano — prijočala in pokleknila k vnožju križa.

Počasi je bežal čas, ko sem vsak trenutek pazil na to izmučeno postavo, ki je tam visela. Smrtina bledeča obraza so se spremenila v temno zagorelo, in oči so postale sieklene. S težavo

Kaj je novega?

† Rado Kušelj

V soboto, dne 10. maja je v Ljubljani umrl član slovenske Akademije znanosti in umetnosti, vseučiliški profesor dr. Rado Kušelj. Bil je znani slovenski pravnik in strokovnjak za cerkveno pravo. Rodil se je v Ljubljani pri Pliberku na Korotkem. Bil je vedno navdušen Slovenec in veren katoličan, ki sv. maše ob nedeljah ni opustil. Dr. Rado Kušelj je bil velik Slovenec, sprejet še za življenja med slovenske nesmrtnike. Naj počiva v miru!

Kmetje — pomagajte drug drugemu pri iskanju živine!

je premikal s strani na stran, kakor da se boče od bolečin oddahnuje.

Todaj je hudoodelec na desni Galilejca izpregovoril čudne besede; meni so besede bile skrivnost; saj je svoje hrepence oči upiral v Nazarečana in prosil:

»Gospod, spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo.«

Nežno se mu je Nazarečan nasmehnil in mu niko dejal:

»Še danes boš z menoj v raj.«

Čudno so mu te besede udarile v ušesa. Hudoodelec ni nič več izpregovoril, pa tudi ni bilo videti, da bi še kaj trpel.

Todaj se je sonce nenadoma pomračilo in velika tema je legla na zemljo. Kakor da je dobela zavena grič odrezala nebesom izpred oči. Gluha tišina je padla na množico; tema se je gostila; vse reči so postale mračne in plašne. Nebesa svetlobe ni bilo razen iznad križa, kjer je dolg, svetlored trak režal med črnimi oblaki, kakor da nebasa sama krvave-motna rdeča svetloba je odsevala s čelade, oklepa, meča in sulice. Gole viseče postave je obdajala s škrlatno črto. In ljudje, ki so si strahoma gledali v obraz, so videli, da je vsako oko v tej strahotni svetlobi grozotno s krvjo podpluto. In iz teme je vstal prediren klic:

»Moj Bog! Moj Bog! kakaj si me zapustil?«

Takega krika še noben umrljiv človek ni nikdar slišal, pa ga tudi slišal ne bo, dokler bo zemlja stala. Ta krik mi je srce napolnil s strahoto, mravljinco so se mi delali po telesu in obilil me je s potom mravne groze. Vedel sem: bil je krik ljudskega srca; krik nekoga, ki je bil več kakor človek, kralj nad vsemi kralji — čigar velikodušno srce je počilo.

Brž nato so se nekaj takih bleščečih oči začele svetlejeti; zdaj v smrti so postajale močnejše, pa vendar še v mraku vidno. Znova in znova so žvižgali bliski na obraze hvila-

Domače novice

d Lep članek o Ljubljani in ljubljanskem Ti-voliju je napisal v tržaškem »Piccolu« načelnik tiskovnega urada pri Visokem Komisaratu, gosp. Tigoli.

d Na prvo majnikovo nedeljo je priredila vojaška godba italijanskega Armadnega zbora na ljubljanskem Kongresnem trgu promenadni koncert z odličnim sporedom in krasnim izvajanjem. Vzlic slabemu vremenu je poslušalo koncert izredno mnogo občinstva.

d Italijani znajo. Dva železniška mostova, ki so jih znova popravili italijanski inženirski oddelki, so spet izročili prometu, prav tako tudi železniško progo Postojna-Logatec. Po komaj osmih dneh sta bila omenjena mostova spet zgrajena.

d Katoličan povsod brate ima. Vsako nedeljo opazuje verniki, tako v mestu kot na deželi, ki prihajajo k bolj zgodnjim mašam, da prihaja v cerkve k božji službi izredno veliko število italijanskih vojakov, podčastnikov in častnikov. Zlasti nekatere farnske cerkve, ki so bliže bivalščem vojakov, so izredno obiskane. Italijanski vojaki pobožno zasledujejo najsvetejšo daritev in prav velikodušno in radi darujejo v puščico za cerkvene potrebe.

d Poleg domačega tiska nosijo živahni dečki po ljubljanskih ulicah v zadnjem času tudi italijanske dnevnike, ki redno prihajajo v Ljubljano. — V veljavo je stopila odredba Nj. Eks. Visokega Komisarja glede dvojezičnih napisov v javnih lokalih, kar obrtniki točno vrše. Drugače si pa mla-din staro prizadeva, da se vsaj v nekoliko meri čim prej spoznajo s italijanščino.

d Iz Gorice poročajo italijanski listi, da je med hudim bojem okrog Bitolje ostal na bojišču podporočnik Friderik Leban iz Gorice. Opravili so zanj že malo zadušnico. Te dni pa je prejela sreč-na mati vest, da je sin še živ in se nahaja v Rimu. Vsa srečna se je takoj odpeljala iz Gorice v Rim.

d Za tiste, ki potrebujejo na ozemlju, zasedeno po Nemcih, Nemski konzulat opozarja, da se sprejemajo prošnje za izdajo dovolil za prekorajenje

nega razodevali bližnjočo se smrt. Pa je celo v najbolj temni uri okoli glave Nazarečana ostal žarek svet. Dihanje je postajalo vedno napornije. Ko so galilejske žene videle, da se bliža konec, so se križu približale in se s ljubeznivimi besedami tolažile.

Učenec Janez je stal zraven mene. Čutil sem, kako mu je telo drgetalo, ko je hotel v žalostnem srcu zadušiti težke vzdihne. Še temneje je postalo. Krvavoredeča reza se je skozi teži gosti zrak še plašneje bleščala. Zamolklo brumenje je vstajalo; nekje je v grozi kriknila ženska; drugi so šehrli molitve, vedno jih je pa molčala. Tema sama, se je zdelo, je dihala. Pogledal sem umirajočega. Za glavó mu je trepetala luč. Pisava napisa je bila, kakor da je napisana s krvjo:

JEZUS NAZAREČAN KRALJ JUDOV.

Črke so me peklo v dušo.

Zrak je postajal temnejši, gostejši, vedno bolj črna. Vedno bolj plašno in grozotno je žarela svetlo rdeča luč. Glava se je Galilejcu pačasi zasunkala okoli in okoli, kakor da vse opazuje. Videl sem njegove oči, močne v umiranju, pa še vedno pekoče... gledale so v me. Nato se je njegov glas zaslišal v umirajočem šepetu:

»Dopolnjeno je.«

Vse je bilo tiho. V to tiho se je umirajočega glas razlegel v prečudni močnosti:

»Oče, v tvoje roke izročam svoje dušo.«

Za trenutek je globlji molk... Drevneli smo... Nato se je njegovo telo stegnilo naprej, se napelo in streslo. Mogočen krik, poln strahotne groze in zmagovalstva, je pretrgal tišino. Telo mu je omahnilo, glava se mu je počasi spustila na pri.

Is jaz sem vedel, da je bil mrtev.

Tisti trenutek so svetlo rdečo rečo, ki se je vedno bolj zoževala, pokrili oblaki. Pokoj je pretrgalo oddaljeno godranje gromé tam za

meje v obmejni pas, na Spodnje Štajersko in na Gorenjsko samo, če se predloži slika prošilca. Pristojbina znaša 10. odnosa 20 din.

d Vodstvo mestne občine v Mariboru je v ro-kah političnega komisarja dr. Knausa iz Gradca. Poleg njega pa vodita posle tudi Mariborčana dr. Badi in dr. Holzer.

d Za novega zagrebškega župana je bil po-stavljen Ivan Werner.

Dober okus

je posebna prednost odva-jalnega sredstva Darmol. Vrh tega deluje mlo in brez bolečin. Zato uživajo odrasli in otroci radi Darmol

DARMOL

d Djakovska stolnica poškodovana. V bojih, ki so bili na veliki petek med umikajočo se srb-sko vojsko in hrvaškimi četami, je srbška vojska izstrelila na Djakovo nekaj granat. Pri tem sta dve granati zadeli djakovsko katedralo in jo poškodovali. Tudi škofijski dvorec je bil poškodovan od strojniških krogel.

d V redni obratujejo znane mariborske tekstil-ne tovarne Hutter, Doctor in drug ter tovarna Rosner.

Župani — sporočajte nam sezname konj in druge živine, ki še niso v rokah lastnikov!

d Sprememba avtobusnega voznega reda na progi Ljubljana - Studenec - Vevče - Polje - Zg. Kašelj. Ob delavnih odhod iz Ljubljane ob 7.30, 11.30 in 14.30. Odhod iz Zg. Kašlja ob 8, 12 in 15. Ob nedeljah in praznikih odhod iz Ljubljane ob 11.30, 14.30 in 17.30. Odhod iz Zg. Kašlja ob 12, 15 in 18.

d Hrvatski tobak. Z ustanovitvijo neodvisne države Hrvatske je Hrvatska dobila tudi pokra-jine, v katerih raste najboljšje vrste tobak. Pred-vsem v Bosni in Hercegovini. Te dni je državno

sosednjimi griči, kakor da je že kar molk sam postal nevaren in neznan. Galilejca je prihajala bliže in bliže. Glasneje in strahotneje je sarkafala, dokler se ni zazdelo, da temneli nebes ječe in se majó nad glavami.

Todaj se je nenadoma zgrnilo nad nas. Zemlja se stresla in zazibala, ozračje je bilo polno plašnih krikov in jočanja; kletev in mo-litev; in razlegalo se je pokanje skal. Za kratek trenutek je zobčast blisk razodel nebes in trdo, golo zemljo z njenimi tremi križi. Veter je za-tušil preko griča, in poplave izpod nebes so se nad nami razdivjale. In iznad vsega hruma in viharja sem slišal glas, ki je vpil:

»Oče, ako moraš umoriti njega, z njim umori tudi svojega sina...«

Vrglo me je pred križem na obraz. Ko sem oči zopet odprl, je tema počasi minevala. Gledal sem. Tamle so stali tisti trije križi. Pred njimi so klečale jokajoče žene. Vojaki so stali kakor ljudje, ki ne vedo, kaj bi. Po duhovnikih in sodrji ni bilo duha ne slaha, razen to, da se je pod mestnimi vrati truma ljudi bila drug z drugim, da se v vsej naglici zripije skozi vrata. Lincij je stal pred srednjim križem in povzdignil svojo sulico:

»Resnično, je dejal, »ta človek ni bil nihče drug, kakor božji sin.«

Sredi teme so se žalujoče galilejske žene zbrale okoli križa; in z njimi je bil Bartimej, stari pastir in učenec, ki ga je Rufus klical za Janeza. No in zdaj je kazalo, da je tega Janeza zelo pretreslo. Ko je namreč zopet stal zraven mene, mu je telo trepetalo od ganotja. Trudil se je, da bi vzdihle zadušil, medtem ko je Ga-ilejcem govoril tolažilne besede. Zmrušeno srce se mi je trgalo, ko sem poslušal to bridko, žal-jujoče skupino, kako se drug drugemu govorili tolažilne besede, ko so v tistem plačnem svitu stali zraven mrtvega telesa križanega.

(Nadaljevanje prihodnj.)

vodstvo odobrilo polno saditev tobaka, približno 350 milijonov sadik na vsem svojem tobačnem področju. Prihodnje dni bo ustanovljeno tudi posebno ravnateljstvo monopolov Države Hrvatske, ki bo vodilo vse tobačno gospodarstvo.

d Hitlerjugendheim. Na bivšem banovinskem vzornem posestvu v Svečini, kjer je bila prej kmetijsko-gospodinska šola, so sedaj tečaji za nemško mladino. Zavod sam bodo v kratkem spremenili v Hitlerjugendheim.

d Predsedništvo zagrebške Trgovske zbornice je sproflilo misel ustanovitve hrvatsko-nemške, hrv.-italijanske, hrvatsko-madžarske in hrv.-slovaške zbornice.

d Nov tednik. V Mariboru je izšla prva številka novega tednika, ki nosi ime »Štajerski gospodar«. List tiskajo v Mariborski tiskarni.

d Na posameznih ljudskih šolah na Spodnjem Štajerskem so začeli že s poukom, ki pa je samo v nemškem jeziku. Pouk je samo za dečke od 10. do 14. leta.

d »Mittelungsblatt« se imenuje list, ki ga izdaja politični komisar v Celju in ki objavlja odredbe v nemškem in slovenskem jeziku.

d Posor na granatni V Gornji vasi pri Št. Jerneju je našel 10 letni posestnikov sin France Potočar granato, s katero se je nato igral. Granata je eksplodirala in dečka smrtno poškodovala. — Jože Bevc, star 28 let je šel iz vinograda v Vinjem vrhu proti domu. Na potu je zadel s nožjo v granato, ki je bila v blatu. Granata je eksplodirala. Bevc je dobil hude poškodbe po vsem telesu.

d Rarne neugode. Pri vožnji s kolesom si je zlomila novo 33 letna Ljubljanka Marija Dhorn. — S kolesa je padla in se močno potokila po glavi 34 letna zasebnica Roza Šnabel iz Kamnika. — S puškinim kopitom je bil udarjen po glavi posestnikov sin Peter Habjan iz Trzin in je bil prepeljan s pretresnimi močmi v bolnišnico.

d »Za doma« je naslov zagrebškemu listu, ki je tiskan hkrati v treh jezikih, v hrvaščini, italijanski in nemščini.

d Obvezni jezik v vsej Makedoniji je postala bolgarščina.

d Desetino vsega bokaša na svetu ima Dalmacija. Boksači se rabi za proizvodnjo aluminija.

d Učencem školskih zavodov! Vsi učenci, zlasti pa osmošolci škofijske klasične gimnazije v Št. Vidu nad Ljubljano, naj se takoj vpšejo na klasični gimnaziji v Ljubljani. — Ravnateljstvo.

d Veliki zagrebški park Maksimir so zasadili s krompirjem.

d Drobne iz Zagreba. Na Hrvatskem nameravajo vpeljati za vse življenjske potrebnosti karte. — V Zagrebu je izšla naredba, po kateri se mora vsa orna zemlja obdelovati. Za neizvajanje tega so določene visoke kazni. — Prepovedano je odsvajevanje nepremičnin kakor tudi vpisovanje hipoteke. — Prodaja motornih vozil je dovoljena s posebnim dovoljenjem ministrstva narodnega gospodarstva, oddelke za trgovino, industrijo in obrt, prometnega odseka za motorna vozila. — Izšla je zakonska odredba, po kateri je uvedena kontrola denarja, vrednotami in predmeti, ki se nahajajo v predalih (safejih) denarnih zavodov in drugih gospodarskih podjetij. Safeji bodo komisiji pregledani, gotovina bo izločena na tekoči

račun. Nadaljnje razpolaganje z vsebino safeja je mogoče samo s posebnim odobrenjem pristojnega ministrstva za narodno gospodarstvo.

d Veliko zanimanje za smrekovo čreslo bo predvidoma letos. Zato naj posestniki pazijo, da bodo vse posekane smreke lepo obeljene in čreslo lepo osušeno, ker bodo za tako blago dosegli gotovo lepe cene.

d Uradi policijske uprave v Šubičevi ulici v Ljubljani poslujejo do nadaljnjega vsak dan od 8.30—12.30 in od 15.30—18.30.

d Prejšnji Glavni trg v Mariboru je sedaj preimenovan v Adolf Hitler Platz, prejšnja Strossmayerjeva ulica pa po svojem županu v Schmiedergasse.

d Pri velikem letalskem napadu na Belgrad je bilo — poleg voditelja dr. Kulovca — ubitih še več Slovencev. Na cvetno nedeljo je bomba smrtno zadela tričlansko družino dr. Mencingerjevo, ki je bil načelnik v ministrstvu dr. Kulovca. Isti dan je zadela podobna usoda družino kapetana Frana Jeraja. Ubiti sta bili soproga Marija in vseučilšnica, hčerka Marica.

d Precej škoda na sadnem drevju, zlasti na hruskah, ki pravkar cveto, je napravila slana, ki je padla 6. maja.

d Avtobusna zveza je ukinjena na progi Ljubljana - Sneberje - Sv. Jakob - Beričevo - Dolsko.

d Posebni društveni komisarij na Sp. Štajerskem odločajo o obstanku in delovanju posameznih društev.

d Vvedel se je železniški podvoz med Slovensko Bistrico in Pragerskim. Bil je ob priliki vojnih dogodkov porušen. Železniški promet se vrši čez klanec s prestopanjem. Pri tem bližnji prebivalci, ki prejemajo za nošenje prtljage napitnino, dobro zaslužijo.

d Rogatka Slatina je prvi raj... Graški časopis »Tagespost« trdi v daljšem članku o Rogatki Slatini, da so to Štajerske Karlove Vari. Na Spodnjem Štajerskem, da je še precej vrelcev neodkritih in tako predstavlja ta dežela kopališko pokrajino, da Nemčija podobne ne more pokazati.

d Pomembno cerkveno slavlje je bilo v nedeljo v cerkvi sv. Jožefa v Ljubljani. Škof dr. Rožman je posvetil novi glavni oltar, izvršen po načrtih mojstra Plečnika. V novi oltar so vžidani tudi ostanki poljskega mučenca sv. Andreja Bobole, čigar truplo so svojčas pripeljali iz Rima v njegovo domovino in je na poti nekaj ur počivalo tudi v cerkvi sv. Jožefa.

d Nemški listi Spodnje Štajerske pozivajo nemško prebivalstvo v rajhu, naj upošteva težave obnove na Spodnjem Štajerskem in naj ne prosi za dovoljenja, ako potovanje ni v resnici nujno in upravičeno.

d 30 let je že kapelnik graške operete Fric Voglar, sin nekdanjega učitelja na Planini nad Sevnico. V počastitev 30 letnega dela so uprizarili te dni v Gradcu Straussovo opereto »Dunajska kri«.

d V Ljubljanski Topničarski vojašnici je bila 4. maja svečana zapisga rekrutov 22. artilerijskega polka divizije Re. Svečanosti so prisostvovali Nj. Eks. poveljniki armadnega zbora general Bobotti, Nj. Eks. poveljnica Komisar Grazioli, komandant divizije »Re« general Fiorenzoli, ljubljanski župan dr. Adlešič ter drugi generali in častniki. Poveljniki artilerijskega polka je imel bodrilen nagovor, sloveč vojaške vrline italijanske vojske.

d Parni kotel je razgnalo. Zraven litjskega postajnega poslopja je veliko lesno podjetje, katerega lastnik je g. Samsa. Nedavno je šel Samsa na sodišče, kjer je imel nekaj opravka. delavci pa so delali kar naprej. Zaradi visokega pritiska pa je, kakor domnevajo, parni kotel razgnalo in ogenj je bil tu. Uničil je vsa poslopja in g. Samsa uničil vse lesno podjetje. Škoda, ki jo lastnik trpi, je zelo velika.

d Avto se je preobrnil čez nasip. Po cesti, ki pelje iz Šoštanja v Mozirje, se z veliko hitrostjo vozil tovorni avtomobil. Na mestu, kjer se ta cesta združi z glavno cesto, je šofer izgubil oblast nad volanom. Avtomobil se je prevrnil čez nasip in obvisel na češnji. Od sile udara ob drevo, se je popolnoma razbila kabina, šofer sam, mlad fant brez šoferske legitimacije, pa je bil ubit. Od sopotnikov je bila neka učiteljica iz Šoštanja hudo ranjena, njen brat pa je dobil lažje poškodbe.

d Tudi Zagreb ima še težave s prehrano. Vprašanje prehrane Zagreba se polagoma ureja, vendar pa še ni zadovoljivo. Kakovost moke za kruh je slaba. V Medjimurju se nahaja še 100 vagonov krušne moke, ki je bila rezervirana za Zagreb, pa si sedaj »Pogod« prizadeva, da bi to moko dobil. Ker ne pečejo vsi pekli dobrega kru-

Da je

ASPIRIN
originalen

zajamčuje vtisnjeni »Bayer«-jev križ. Aspirin je učinkovit, neškodljiv in se dobi v vseh lekarnah.

Optim. reg. prod. št. 1557 od 22. marca 1936.

ha, dasi dobivajo vse pekarne moko enotne kakovosti, namerava občina tistim pekovskim mojim, ki pečejo boljši kruh, dobaviti večje količine moke. Moka je v mestu dovolj, samo svinjine primanjkuje, ker je izostal dovoz iz Batke, Baranje in Vojvodine. Popolnoma pa je izostal dovoz morskih rib in zgodnje zelenjave iz Dalmacije.

d Hlev je zgorel. Oni petek je začelo goreti v hlevu prevoznika Markiča Franca. Prevoznik ima na Viču v najemu hišo, kjer ima v hlevu mnogo sene in slame. Neprevidni otroci so najbrž zanetili ogenj, ki se je izredno hitro razširil po dobro založenem hlevu. 16 voz suhega sene in 4 vozovi slame so bili tako hitro v plamenih, da jih ni bilo mogoče več rešiti. Plamen je začel groziti tudi že sosednjim hišam, vendar so večje nesrečo preprečili italijanski vojaki, ki so prihiteli na pomoč. Na pomoč poklicani gasilci, katerim so se pridružili tudi italijanski gasilci, so ogenj omejili in ugasili. Gasili so seveda tudi domači gasilci z Viča.

d Združena. Tednika »Domovina« in »Kmet«ski list« sta se združila v en tednik, ki bo izhajal pod imenom »Domovina in Kmetijski list«.

d Radijska postaja v Splitu je začela delovati 5. maja.

d Nove dopisnice in pisemske znamke so uvedbe nemške zasedbene oblasti v poštnem prometu. Dopisnice so po 6, pisemske znamke pa po 16 penigov.

d Trojčke je povila žena posestnika Lovrenca Donika v Reki pod Pohorjem.

d Na Hrvatskem so uvedli nakaznice za moške obleke. Razdeljene bodo v tri skupine, po starosti.

Novi grobovi

m Umrli so: v Zagrebu vdova po profesorju Margareta Zupančič roj. Jamšek, v Novem mestu 84-letna Amalija Trošt roj. Čuček, pri Sv. Duhu pri Krškem žena posestnika Uršula Debevc, v Crnomlju posestnik Matej Josip Skubic, v Št. Rupetu roj. Jožela Lap roj. Zajc. — V Ljubljani so oddali v večnost: vdova viš. vlad. sv. Marija Krek, učitelj v p. Josip Lipovec, soproga žel. upok. Neža Sanit, Terezija Sulgaj roj. Vogelnik, Josipina Košar roj. Burnik, Milka Završan roj. Umberger in Franciška Jere roj. Pavlin. Naj počivajo v miru!

VINA dolenjska, štajerska in sploh vseh vrst, kupita pri **CENTRALNI VINARNI** v Ljubljani.

Slovenske žrtve vojske

(Nadaljevanje.)

30. Janez Peterlin, oče številne družine, doma iz Velike Poljane, p. Ortnek, padel veliki teden.

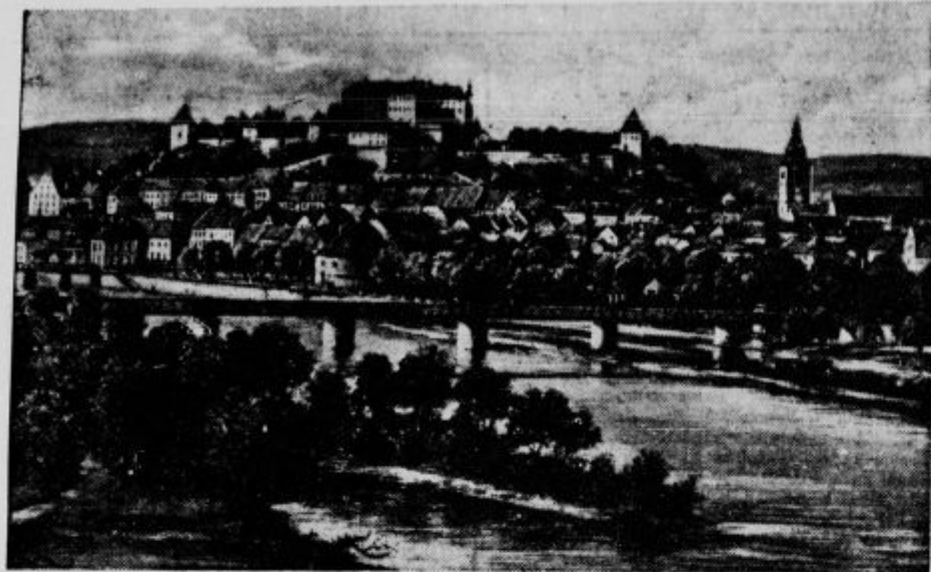
31. Martin Munda, zadružni ravnatelj iz Ormoža, se je peljal z avtomobilom. Na cesti so bile položene mine. Avtomobil je zavozil na mine, ki je eksplodirala. Pri tem je bil Munda ubit.

32., 33., 34. Dr. Stanko Mencinger, šef kabineta gradbenega ministra v Belgradu, njegova žena roj. Fermečeva iz Ptuja in otrok, so bili ubiti ob priliki bombardiranja Belgrada dne 6. aprila.

35. Francka Meden, skizujka in najboljša pevka pri slov. mašah ter vneta delavka v katoliških belgarijskih kulturnih organizacijah, je bila ubita ob priliki bombardiranja Belgrada 6. aprila.

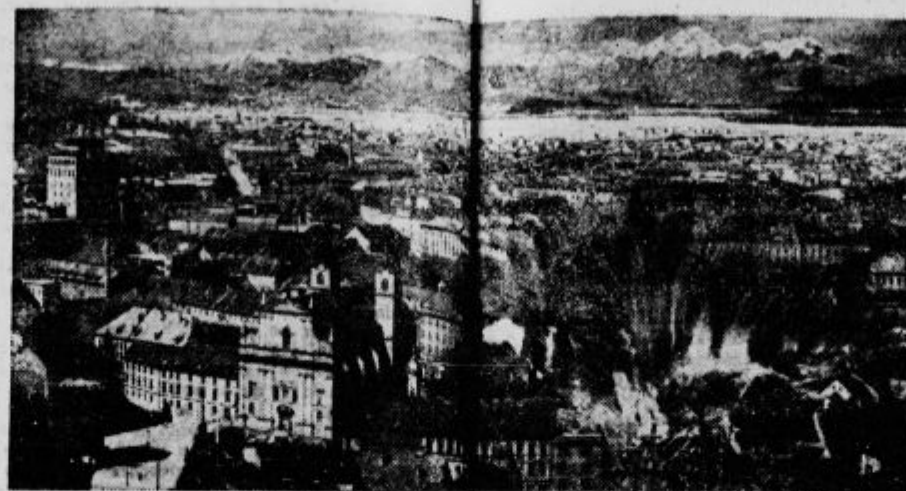
36. I. Kalmanova roj. Kopač, žena vrtnarja, doma iz Novega mesta, je bila ubita obenem z ministrom dr. Kulovcem na Dedinju v Belgradu.

37. Martin Gaberc, župnik v Gornji Radgoni, padel po nesreči zadet od krogle iz strojnice na cvetno nedeljo, 6. aprila zjutraj.

Ptuj

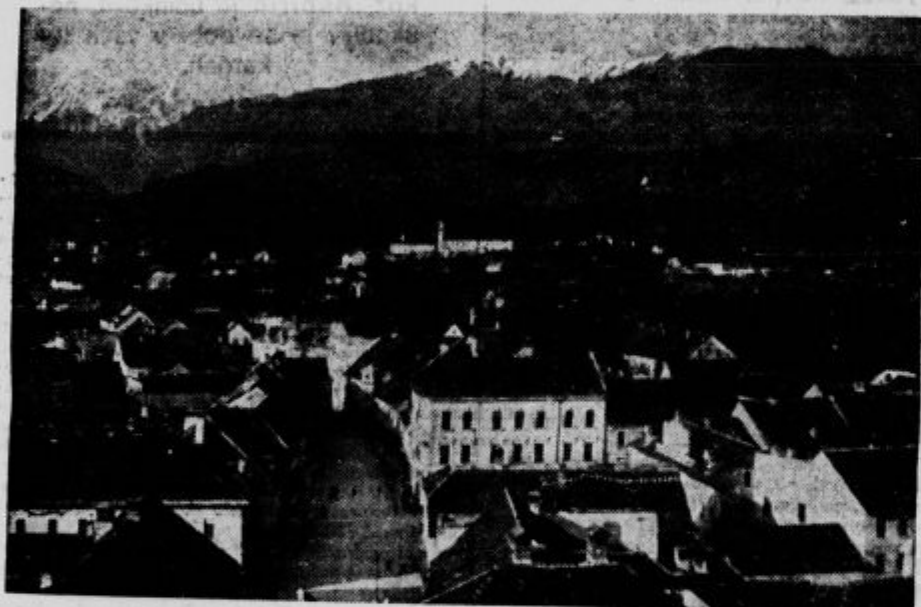
Le città slovene - Slovenska mesta

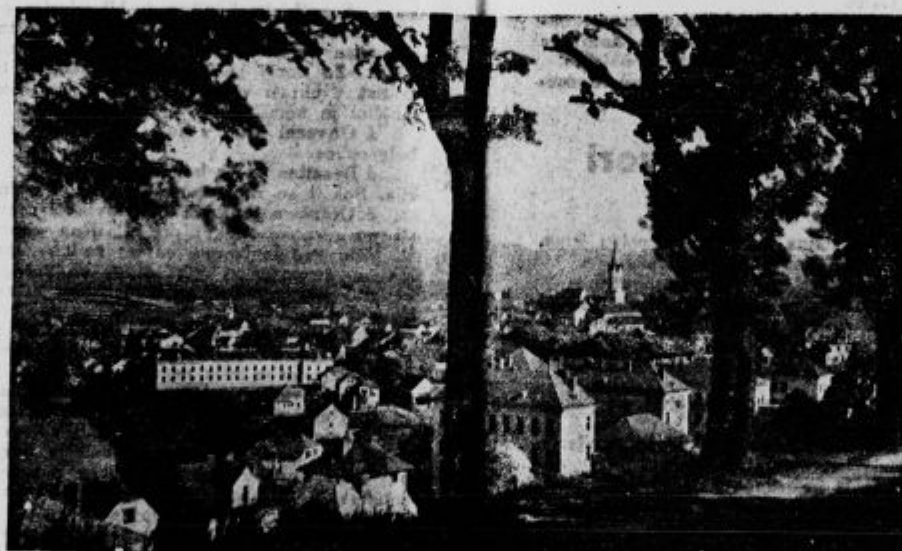
Ljubljana

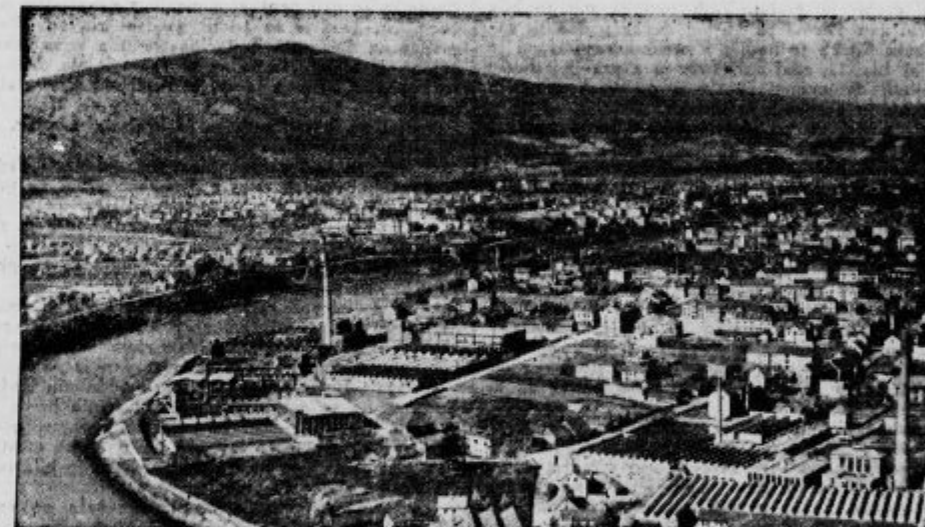
Slovenj Gradec

Kamnik

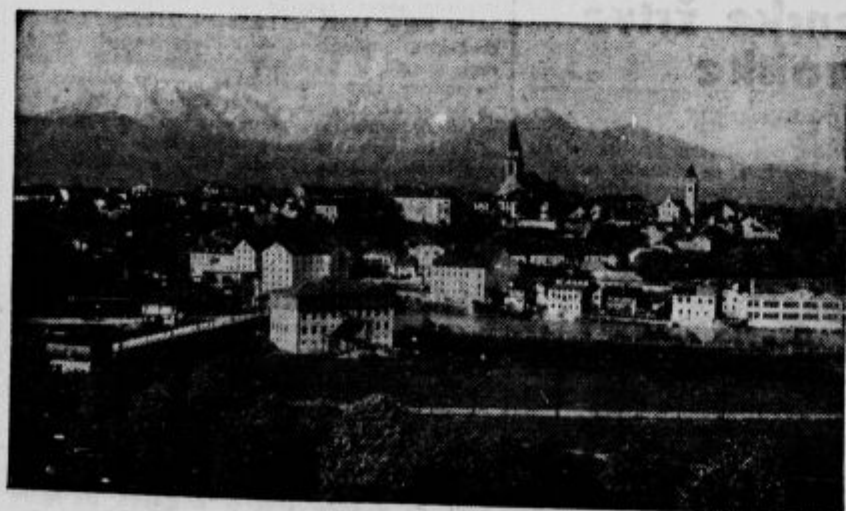
Novo mesto

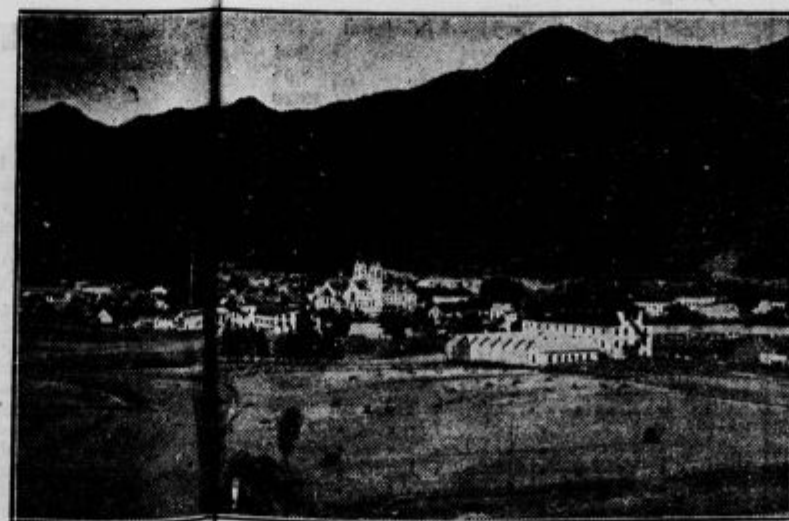
Maribor

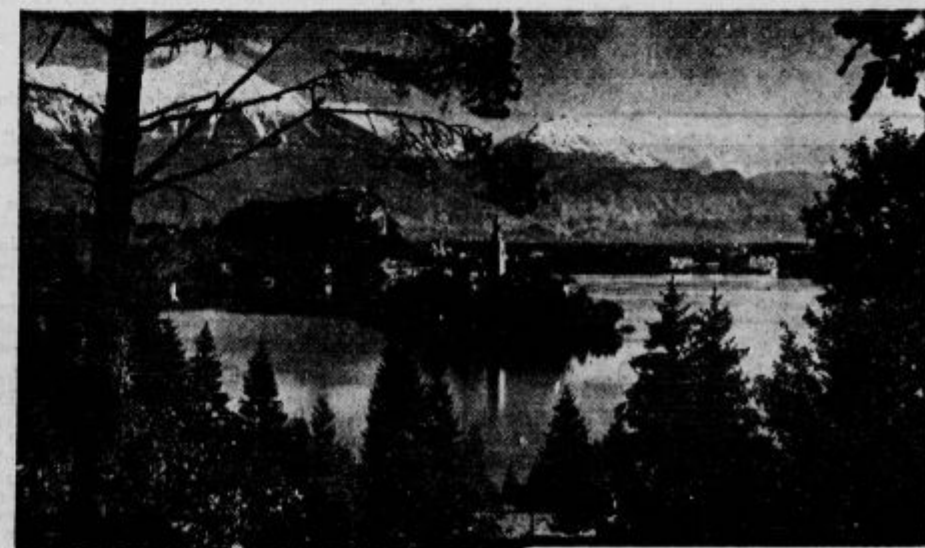
Sobota: La chiesa di S. Nicolao. — Cerkev sv. Nikolaja.

Kranj

Kočevje

Bled

Zemljo je oskrnil

France Zemljanec.

Najstarejši ljudje na vasi pripovedujejo, da so bile pri Lončarju vedno take razmere. Lončar je bil eden izmed najbolj premožnih kmetov. Zemlje je imel toliko, da je ni mogel vse obdelati. Kar pa je obdelal, je bilo gotovo najbolje. In ko je ob nedeljah popoldne na spomlad šel skrben kmet ogledovat, kako raste žito, je vedno v duhu primerjal svoj pridelek z Lončarjevimi.

»Ni ravno takšno, vendar ne zaostaja daleč, se je veselil, če je bila setev lepo temno obarvana.

Lončarjevi so na vasi bolj znani pod imenom »Hudirjevi«. Pred kakimi tridesetimi leti je namreč pri njih strahilo. Oče sedanega gospodarja Ivan se je na vse načine trudil, kako bi se odkril strahov. Posvetoval se je z župnikom. Nič ni pomagalo. Hodil je kakšni tisočkrat v prošni pomoči. Nič ni pomagalo. Strahilo pa je vedno huje. Od takrat naprej pravijo ljudje »Hudirjevi«. »Hudirjev Ivan« pravijo gospodarju, »Hudirjeva Mica« najstarejši hčerki, »Hudirjeva Ančka«, »Hudirjev Tine«. Toda čeprav ne verjame strahovom, je vendarle ležalo na Lončarjevi hiši neko prekletstvo. Že za starega Franceta je bil v družini strasen razdor. Sin Ivan se je velikokrat pregrešil zoper očeta in ga pretepel. Ko pa so dorasli njegovi otroci, je bil sam deležen iste preizkušnje. Pretepal ga je sin Tine, pretepal sta ga Mica in Ančka. On je garal in garal, grabil in grabil. Tudi nedelja mu je bila delovni dan. Otroci pa so mu denar jemali in zapravljali. Ančka je hodila z oročnikom, ki Mici je zahajal zdaj ta, zdaj oni. Tine je zapravljaj denar z najbolj dvomnimi cvetkami po vseh mogočih gostilnah in zasebnih točilnicah.

»Oče, daj mi tri sfo dinarje!« se je večkrat zadel Tine.

»Nimam jih!«

»Imaš jih! Daj mi jih, če ne, te bom udaril.« In oče mu jih je našel.

Ob takih razmerah se je Ivanu zmešalo. Hodil je od takrat tiho okrog po domu in po svojih njivah. Spregovoril je le tu in tam s kakim človekom. Najraje je bil na polju ter delal, delal do poznega mraka. Ko je nekega junjskega večera sonce že zašlo, ko so polja že tiho in neslišno padala v spokojno pozabo noči, bi daleč zunaj za Jelševnico mogel slišati Lončarja, kako težko se posavlja od svojih njiv in kako z njimi kramlja, kakor da bi bila razumna bitja.

»Zemlja, ljuba zemlja, zakaj me preganjaš? Tebi sem daroval svoje življenje, pa si me zavrgla! Kako sem vedno zate skrbel, alaj sem te, gojil ti in se potil zaradi tebe, ti pa nimal zame nobene lepe besede. Zakaj se srdiš name prav ti, ki sem te na tako lahek način dobil od Orešnika? Po krivem sem prisegel, toda dobil sem tebe, najrodovitnejšo, najlepšo! Še enkrat bi šel, pa bi po krivem prisegel, če bi te moral dobiti.«

Veter je zasumel čez žito in ga razvaloval. Lončarju se je zdelo, kakor da mu polje odgovarja, se mu posmehuje.

»Le glej nas, le pasi svoje poglede na nas, saj dolgo ne boš! Za koga si nas prav za prav nagrabil? Zase? Že, toda pomisli, da nas boš končno le moral komu prepustiti. Komu? Otrokom: Tinetu, Mici, Ančki. Oni bodo uživali sadove tvoje dela.«

»Ne, ne, nikoli ne! Ne dam vas tem zapravljivcem. Raje vsa vse prodam in denar zakopljem. Ne, ne, nikoli!«

Ves vroččen je šel Lončar tistega junjskega večera domov a polja. »Ne, ne, nikoli ne!« je stalno ponavljaj. Doma je šel v hlev ter zažgal kup slame, ki je ležal v kotu pripravljen. »Ne, ne, nikoli ne!« je blazno zavpil. Vzel je šop goreče slame ter ga vrget na podstrešje, ki so ga prav pred nekaj dnevi natrpali s senom. »Ne, ne, nikoli ne!«

Spomnil se je na denar. Pohitel je iz hleva v sobo. Tu so bili zbrani otroci in še nekaj ljudi.

»Oče,« pravi sin, »posvetimo bomo razdelili. Ti si bolan in ne moreš več gospodariti. Tu imamo že vse potrebno. Poglej, gospodje so tukaj, in vse je že podpisano.«

Lončar je široko zastrel. Od zunaj se je zaslislal sumljiv šum in obupno mukanje živine.

»Ne, ne, nikoli ne!« je blazno zarjaval Lončar in skočil k postelji, kjer je imel pod slamnjačo spravljaj denar. »Moj denar, moj denar! Mukanje živine je bilo že silneje.«

»Jezus Kristus, goril!« je planila tedaj v sobo Kranjčeva Ana. Vsi so prebledeli, Lončar pa se je zakrohotal:

»Le delite, le delite! Ne, ne, nikoli ne! Tu je moj denar!«

Zbežal je iz sobe. Tudi drugi so zbežali z grozo v oči. Ogenj je zajel že celo gospodarsko poslopje in se širil proti stanovanju z neverjetno naglico. Na vasi je že trobil gasilski rog in klical gasilce na dolžnosti. Toda hiša je bila že zaplenjena pogin. Iz hlevov se živina ni več oglašala. Bilo je že končano. Plamen je švigal že izpod strehe stanovanja.

»Ne, ne, nikoli ne!« se je krohotal Lončar.

»On je zažgal!« so vpili ljudje.

»Da, jaz sem zažgal, hlev, hišo, denar! Vrgel je ob teh besedah culo z denarjem sredi največjega ognja.

»Naj gori, naj le gori, saj je moj! Vse bom zažgal, prav ves!«

Blaznež je stekel na cesto. Ljudje so se prestrašili: »Zažgal nam bo!«

Vsi so zdrveli za Lončarjem in vpili: »Primita ga, držite ga, zažgal nam bo hiše! Ljudje so vrel iz vseh hiš ter hiteli za blaznežem. Toda ta je tekel neverjetno naglo naravnost ven iz vasi.

»Hvala Bogu, oddel je!« so se oddahnili ljudje. Toda možje so ostali na straži pri svojih hišah.

Ob desetih zvečer je začel v smeri proti Jelševnici, takoj nato levo od nje na dveh mestih, in zopet proti jugu na treh krajih. Vas je bila svetla kakor podnevi.

»Ogenj, ogenj!« je zopet odmevalo po vasi. »Žito nam zažgal! Pomagajte! Ubijte ga! Za njimi!« Ljudi se je polasčala groza in besnost.

Skoraj vsa vas je zdrvela na polje. Vpitje se je mešalo z grozotno veličastnim prizorom poljskega požara.

»Samo Lončarjevo goril!« je tedaj nekdo zavpil. »Samo Lončarjevo goril!« so ponavljali ljudje drug drugemu. »In kje je on? Poiščimo ga!« lekali so do polnoči in še čez.

»Tu je, tu je!« se je zdajci zaslišalo vpitje iz nekega gozdiča. Ljudje so drveli v gozdič. Izpod nizke veje je viselo truplo blaznega Lončarja. Obesil se je za telečji konopec. Dolg jezik mu je molel iz ust.

»Hvala Bogu, rešen smo!« so se oddahnili ljudje.

»Hvala Bogu, hvala Bogu!« so vsi mrmrali in se razhajali na svoje domove. Nihče se ni spomnil, da bi snel mrlja.

Veter je valoval čez zrelišna polja ter se igral z mrljem in ga pozibaval. Zemlja zunaj je bila tiha, kakor da jo je sram, ker je tako dolgo in dobro rodila nevrednemu človeku.

Iz raznih krajev

Zapotek pri Turjaku. Pogreša se Zgonc Franc, star 17 let, rojen na Zgoncem, župnija Rob, ki je bival pri svoji teti Zalar Jožefi v Zapotoku pod Kureštkom. Fant je srednje postave, lasje ima rumenkaste, nazaj počesane, oblečen je v črno obleko, srajco je imel pisano, nove črne čevlje in rjavo kapo. Učil se je v Dolenji vasi pri Ribnici za čevljarja. 22. aprila je šel iz Zapotoka v Dolenjo vas, pa se ni več vrnil. Kaj bi o njem kaj vedel, naj sporoči Zalar Jožefi, Zapotok št. 29, pošta Turjak. Stroški se povrnejo.

Kratke iz vsega sveta

Epidemija kolere je nastala v Bengoliji in Indiji. Okrog 2000 oseb je že umrlo.

Oblak se je utrgal v Jdržavi Rio Grade Do Sul v Braziliji, zaradi česar so nastale velike poplave. Velik del riza na poljih je uničen.

Japonski minister za narodno kulturo je izjavil, da bo rimsko-katoliška Cerkev med vsemi tujimi verami prva, ki bo na Japonskem uradno priznana.

Več milijonov je zapustil svoji državi španski slikar Jožef Marija Acosta.

Praznik svetnice — narodne junakinje Ivane d'Arc so letos v Franciji izredno slovesno praznovali.

6 milijonov ton sladkorja bodo uničili na Filipinih, v Zahodni Holandiji, Indiji, Kubi, Portoriki, Antilih in v Južni Afriki; zaradi vojne ogromna zaloga ne more na svetovni trg.

Papež je zopet sprejel 2000 oseb in 300 parov novoporočencev.

Vrhovni poveljnik Oboroženih Sil v Albaniji general Cavallero je te dni obiskal Cetinje.

Razstavo beneških lesorezov iz 18. stoletja pripravljajo Benetke. Razstava bo odprta od junija do septembra.

V Parizu je umrla 82-letna bivša arabska kraljica Natalija, zadnja potomka rodovine Obrenovič.

40.000 oravov piodne zemlje je poplavlila reka Tisa, ki se je te dni razlila v bližini mesta Szegeda.

Prvo romunsko podmornico domačega izdelka so spustili 7. maja v morje pri pomorskih ladjedelnih v Galcu.

Kruh so prepevadele prodajati romunske oblasti ob ponedeljskih in torkih; ta dva dneva je dovoljena le prodaja koruzne moke za polento.

Zbolel je ameriški državni predsednik Roosevelt; moral je v bolnišnico.

Slovenski pregovori o slami

Bodi seno ali slama, samo da je polna jama.
Bodi slama ali seno, da je le polno brevo.
Boljša je bobova slama ko prazne jasil.
Boljša je slamnata pogodba kakor siata pravda.
Enega v jamo, drugega v slamo.
Ima slamo v glavi.
Kaj ti voč, ki slamo joč, mi vemo, ki telsta jemo.

Kdor dolgo leži, tega se slama drži.
Kjer slama — tam slava.
Kogar voda objema, se tudi slame oprjema.
Ogenj in slama ne grsta skupaj.
Ogenj in slama ne ostaneta dolgo skupaj.
Ogenj ne gasi s slamo, ne s oljem.
Ne pokrivaj ognja s slamo!
Prej se oženi mladenič s slamatim pasom, kakor dekle v svileni obleki.
Slita slamo lomi.

Nov vozni red na gorenjskih progah

Ljubljana—Otoče—Brezje—Ljubljana:

vl. št.	odhod	prihod
912 iz Ljubljane ob	5.35, v Otoče	ob 7.04
914 " " " 11.50, " " " 13.20		
916 " " " 17.25, " " " 18.56		
913 s Otoč " 7.14, v Ljubljano " 8.42		
915 " " " 13.30, " " " 14.57		
917 " " " 19.06, " " " 20.34		

Na progi Ljubljana—Kranj—Ljubljana:

vl. št.	odhod	prihod
8512a iz Ljubljane ob	7.40, v Kranj ob	8.51
8514b " " " 13.30, " " " 14.46		
8511a " " " 5.44, " " " 6.53		
8513b " " " 11.40, " " " 12.46		

Na progi Kranj—Tržič—Kranj:

vl. št.	odhod	prihod
8512a iz Kranja ob	8.56, v Tržič ob	9.28
8514b " " " 14.51, " " " 15.23		
924b " " " 19.30, " " " 20.02		
8511a " Tržiča " 5.06, v Kranj " 5.35		
8513b " " " 11.04, " " " 11.33		
923 " " " 18.00, " " " 18.27		

Promet potniških vlakov na kamniški progi ostane nespremenjen.

Naravnost

Za smrekovo čreslo bo letos predvidoma veliko zanimanje, ker bo primanjkovalo strojil. Zato svetujemo vsem gozdnim posestnikom in lesnim trgovcem, naj pri sečnji smrek pazijo, da bodo vse smreke obeljene in čreslo lepo sušeno, ker bodo tako gotovo dosegli lepe cene.

N Kdor kaj ve, kje se nahaja Joško Matkovič, ki je služil rok v 2. mitraljski četi, 12. puk, Hruševac, se prosi, da sporoči na družino Matkovič, Curile 15, pošta Metlika.

N Konji (42 po številu), ki so bili mobilizirani v Ljubljani, žrebčarna Selo, za 33. kebično četo, so bili predani ob demobilizaciji občini Hrastnik.

N Rakovnik v Ljubljani. Slovensna procesija s kipom Marije Pomočnice kristjanov bo 25. maja ob pol 4 popoldne. Vsa pobožnost bo namenjena za mir in zadovoljiv konec vojne. Vabljeni vsi, ki jim je pri srcu blagor domovine! Natančen spored praznika in procesije bo objavljen pravočasno.

ZIVIMIENTE v svetu

Najdražja snov

Kaj mislite, katera je najdražja snov? — Zlato, platina, dragulji, biseri? — Niste prav uganili; to so neznatne stvari proti radiju, katerega gotovo še niste videli. Če vam bi mogel zdajle pokazati to dragoceno snov, bi bili gotovo zelo razočarani, zakaj ne sveti se kakor zlato in je sploh na oko prav neznačajna. Skoraj da je nekoliko podobna apnu. Vendar pa ima v sebi pravo čarodejno moč. En gram radija velja približno toliko kakor 133 kg zlata ali pa 40 velikih novih avtomobilov. Pa zakaj je radij tako hudo drag? Je prvič zelo redek in čim redkejša je kaka stvar, tem dražja je. Poleg tega je radij v naravi vedno zamešan med drugimi rudami. Da dobijo en gram radija, morajo predelati po več tisoč kilogramov rude. Zato potrebujejo po več tisoč kilogramov premoga in raznih kemikalij. Mnogo kemikov in 150 delavcev mora skoraj pol leta delati za gram radija. Predvsem pa je radij tako dragocena kovina zaradi svojih nenavadnih lastnosti. Radij izžareva žarke, in sicer vsako najmanjšo zrnce izžareva tri vrste takih žarkov. Ti žarki najdejo kakor Röntgenovi žarki pot skozi trda telesa. Radij se sveti sam v temi in lahko oddaja svetlobo drugim stvarem. Največje važnosti je radij za zdravilstvo. Žarki radija se lahko zdravijo razne bolezni. Zato kupujejo velike bolnišnice po mestih radij. Radij — ki v kljub sorodnosti imena nima nikakega oprava za brezlično telefonijo in telefonijo — je tako učinkovit, da ni treba niti celega grama te dragocene snovi, zakaj že tisočinka zadošča za razne poizkuse.

Učinkovita reklama

Tudi v Indokini imajo kakor v Južni in Vzhodni Aziji sploh za naše pojme zelo nenavadne in deloma poetične načine za trgovsko reklamo. Izložen lepak neke velike trgovine, na pr. pravi: »Vstopite — naši nameščenci so ljubznivi kakor oče, ki hoče spraviti svojo hčer do moža.«

Neki zobozdravnik se priljubljuje svojim pacientom: »Kadar vam mi izdiramo zob, občutite isto ugodje, kakor če jeste vanilijev sladoled...« Lastnik neke cvetličarne pravi v svojem oglasu: »Moje cvetlice so tako sveže, kakor duša mladega dekleta.« Neki izdelovalec papirja hvali svoj proizvod, da je tako trden kakor slova koža, a neki sluščičar zagotavlja: »Naše blago dostavljamo naročnikom z brzino gramat!«

Nazadovanje ledenikov

Byrdova antarktična odprava je ugotovila, da ledeniki v teh krajih čedalje bolj nazadujejo. Neki udeleženec te odprave razlaga ta pojav ne s tem, da bi postajalo v Antarktidi morda topleje, temveč vprav nasprotno s tem, da temperatura tam v zadnjih letih pada. Vprav hudi mrav ovira nastajanje ledenikov. Ledeniki »živijo« od snega, a če je mrav tako hud, da ne nastajajo več snežni meteži, tedaj mora ledenik tako rekoč gladovati in požirati samega sebe. Isti pojav so v ostalem opazovali tudi v severnem polarnem pasu.

Sodobno strelivo

Izdelava modernega orožja je kajpak vojaška tajnost, zato navajamo pri tem opisu streliva le splošno znana dejstva.

Letalske bombe imajo obliko kaplje ali torpeda. One imajo velik moralni učinek, ker lahko zadenejo vse cilje na zemlji. Prvi so uporabljali letalske bombe Italijani v Tripolisu. Letalskih bomb je več vrst. Tako imamo rušilne bombe, zažigalne bombe, bombe, ki povzročijo umetno meglo, in plinske bombe, to je bombe, napolnjene s strupenimi plini. Zažigalne bombe, ki naj povzročijo požare v skladiščih municije in orožja, v vojašnicah in vojni industriji, mečejo letalci, in vsaka tudi ne zažge. Bombe za povzročitev umetne megle zavijejo cele pokrajine v meglo in jo naredijo nevidno. Zelo nevarne so plinske bombe. Napolnjene so s raznimi plini. Ko se razpočijo, se iz njih razširja plin. V sedanjih vojni še ni bilo slišati, da bi se

jih kdo posluževal. Rušilne bombe so napolnjene s raznim razstrelivom.

Morske mine imajo obliko kroglice, napolnjene pa se prav tako s razstrelivom. Nekatera so zasidrana tik pod morsko gladino, druge pa prosto plavajo po njej. Tudi teh je več vrst. Nekatera eksplodirajo takrat, kadar se ladja dotakne majhnih rušičk, pritiskanih na obodo. Druge zopet se razpočijo, kakor hitro vozi nad njimi kaka ladja. Prosto plavajoče mine so se prve pojavile v rusko-japonski vojni.

Torpedo je že nekoliko starejše in bolj znane strelivo. Prvič so ga izdelali leta 1850, ne kot strelivo, temveč kot sredstvo za pogubljanje. Ko pa se iznašli leta 1864. ribiški torpedo, ki se giblje sam pod vodo proti določenemu cilju, je postal torpedo važno orožje. Torpedo je prestal ognjeni kret v japonsko-kitsajski vojni, ko so Japonci leta 1859. torpedirali dve kitsajski oklopni ladji. Torpedo je bil podolgasto kroglo jekleno telo, 6 do 8 metrov dolgo in ima 35 do 53 cm premera. Na prednjem delu je top, zadaj pa ima majhna krilca. Spredej ima tudi vzginalnik, ki vname strelivo, kadar zadene v cilj. Poganja ga propeler, pritrjen na repu.

Topovske kroglice so bile najprej iz kamna in težke do 80 kilogramov. Velikanski metalni stroji so potem povzeli to težo do 1500 kg. Ti stroji so metalni tudi gorče bakle, žarečo železo, cele sode z gorečimi snovmi in zažigalne puščice. V začetku petnajstega stoletja so začeli metati že razbeljene železne kroglice. Od leta 1500. so začeli uporabljati že bombo kot strelivo. Tej je sledila današnja topovska krogla.

Ročna granata je bila v nekoliko drugačni obliki v rabi že v 16. stoletju. Narejena je bila iz cevi, v kateri se je nahajalo strelivo. Prilžigali so jo z vžigalno vrvico. V 17. stoletju so izdelovali že iz litega železa 1 kg teške granate. Te so metalni »grenadirji« v sovražne vrste. V vojnah leta 1864, 1866, ter 1879-71 jih sploh niso uporabljali. V poštve so prišle šele v rusko-japonski vojni, zlasti pa v svetovni vojni. Razdalja za met ročne granate znaša 30 do 50 metrov.

Briketi iz listja

Danski inženir Rossen je iznašel način, kako se da drevesno listje pripraviti za prvovrstno kurivo, in je dal to svojo iznajdbo patentirati. Listje, pa tudi smrekove in borove igle, se zmeša, kemično preparira in slednjič stisne v obliko briketa. Ti briketi imajo po zatrtjevanju iznajditelja zelo veliko gorilno moč. Produkcija teh briketov je zelo poceni.

Smola barona Dorivala

»Prosim vam, oprostite mi, gospod Samostrel, da sem vas nadlegovala. Nočem vam kratiti dragocenega časa.«

Nataksa si volnene rokavice, spravi robec v torbico in hoče vstati. Pa ji Dorival položi roko na ramo.

»Ne, zdaj še ne smete iti,« jo prosi. »Vesel sem, da sem vam našel na človeka, ki mi lahko kaj pove o mojem dvojniku.«

Metka Leničeva sede, pogleda Dorivala s otožnimi očmi, ki se navajene samo ubogati, in pravi prosilno: »Ne smete biti hudi nanj! Dorival se začudi. To dekle prosi za moža, ki jo je na najbolj podel način prevaril.

»Kako pa, da prosite nanj?« vpraša. »Kar odkrito vam priznam, da tega šepca sovražim.«

»Kaj vam je kaj hudega storil?«

»Če ste s tem vprašali, ali me je okradel, ali me je mislil umoriti, vam moram reči: ne,« se smeje Dorival. »Ampak ker sem mu tako podoben, imam povsod sitnosti, kamor koli se obrnem. Tega mora biti enkrat konec. Sem že poskrbel, da pride tja, kamor spada, v lukajo. Pri tem mi vi lahko pomagate.«

V strpljen obraz je stopil strah: »Ne bom vam pomagala. Oprostite, nimate pravega vzroka, da ga sovražite. Kaj je on kriv, da vam je podoben? Morda bi milejše o njem sodili,

če bi ga bližje poznali. Bil je prvi človek, ki je bil do mene resnično dober, in zato mu bom zmeraj hvaležna, najsi bi me zares prevaril.« Dorival zmaje z glavo.

»Od kdaj ga poznate?«

»Lansko jesen sem bila z gospo Mucovo v Dubrovniku. Tam sva se spoznala.«

»Pod katerim imenom, če smem vprašati?«

»Grof Robert Skalar.«

»Lepo ime,« se nasmehne Dorival.

»Naj bo tako ali tako, iz dobre družine je, pa če se piše Skalar ali ne.«

»Piše se Emil Šepce in je nezakonski sin perice. Tako so mi povedali na policijskem ravnateljstvu.«

Te besede so bile Metki Leničevi kakor bob v steno.

»Tudi policija se lahko moti,« pravi. »Razen tega si nihče ne more izbrati na staršev, ne imena.«

»Starše ne, to imate prav,« meni Dorival, ki je z začudenjem opazil, kako se dekle zmerraj bolj vneša za Emila Šepca. »Kar se pa tiče imena, se zdi, da je Emil Šepce drugih mial. On si sami izbira imena. ki so vedno zelo lepa. Kaj manj kakor grof ali baron ni nikoli. Čudno, da se vedno dobe ljudje, ki niso sedaj njegovim sleparijam. Oprostite, če sem

z medvedjo tace udaril na občutljivo struno, ampak — hm, ne morem se znebiti miali, da si Robert Skalar ni prizadeval dobiti vaše naklonjenosti, temveč je bil neokusen dovolj, da se je smukal tudi okrog gospe Mucove!«

»O, ni mogel drugače! Gospe Mucovi se je moral klanjati, da me je videl in lahko s menoj govoril.«

Smejala se je in v smehu je bila kar srčkana.

»Nikoli nisem bila ljubosumna na gospe Mucovo...«

»Vzroka pač niste imeli! Gospod Skalar ni imel toliko ljubzni do gospe Mucove, kakor do njenih draguljev.«

»Prepričana sem, da je Robert resnično nesel k alatarja prstan, po katerem gospe Mucova tako dihujele.«

»In zakaj ji ni prstana vrnil ali vsaj poskrbel, da ji pride v roko?«

»Bržda je pozabil,« meni Metka Leničeva negotovo.

Gospe Mucovi ne smete šteti v zlo, da taki pozabljivosti ne verjame. Jaz bi tudi ne. In vi tudi ne boste, če vam še enkrat kar najbolj zares povem, da ta Emil Šepce, ki se piše danes tako, jutri spet drugače, obrtoma hrade. Če meni ne verjamete, vprašajte kriminalnega komisarja Brdavske. Tam boste dosti zvedeli o njem. Je zelo lahka osebnost. Batrdžon policijskih uradov je za njim. Le tja pojdite, prosim! Prav radi vam hoče povedati.«

Dekle za hip pomolči, potem se razjani in pravi: »Ni res, da je tat ali slepar! Da ga policija preganja, mi je sami povedal. Zato je moral iz Dubrovnika kar nečisto odstopovati, zato je tudi primoran, da si menja imena. V

Emilia Sepca Poleg tega sem tam pustil suknjo in klobuk, kar mi lahko na dom prinesete. »
»Kajpak, kajpak, prav rad,« hiti gospod Krvin, ko je spravil denar za bolečine.
(Nadledenja)

Mali oglasi

Iščem konja prama
šig 458, star 5 let, ima
srednji nogi beli in eno
prednjo. Spročiti na
ime Sirk Ivan, Ljubljana, Dravice 224.

Išče se črni vranec
»Janek«, št. 1193, vis.
183 cm, ožuljen od ko-
mata in rukrepa, star
10 let, oddan v Zg. Za-
dobrovo 8. bateriji. —
Sporočila proti dobri
nagradi Stopar Franči-
ški, Jernejeva c. 39,
Ljubljana-Biška.

1000 din nagrade dam
tistomu, ki mi preskrbi
konja šimla, selen-
kastega, mera 155/166,
na levi nogi v biciju
ima majhen znak brez
diaka. Jože Roman, Sta-
ra c. 53, Vrhnika.

1000 din nagrade dam
onemu, kdor mi sporo-
či, kje se nahajata ko-
nja, vos in komata;
konj pram, 7 let star,
šig 3113, 158/174-1934,
kobila fuksa, šig 3111,
158/175-1934, oddana
na Jezici 4. IV. Trevn'
Janek, Rovte 91 pri
Logatcu.

1000 din nagrade dam
onemu, ki mi da to-
čen naslov, kje se
nahaja moja Kobilica
fuksa, stara 5 let, vi-
soka 159/175 na glavi
ima široko dolgo liso,
spodnja ustnica bela,
oba zadnji nogi visoko
beli, na zadnjih
nogah rabi le sunanje
stran podkve. Uršula
Žitnik, Ižanska cesta
362, Ljubljana.

1000 din nagrade dobi
kdor mi prižene konja
fuksa s zvezdo na gla-
vi, mera 155/176, šig
154, star 6 let. Kdor
mi sporoči, kje se na-
haja, dobi 500 din. —
Kosmač Anton, Ho-
tavljice 25, p. Gorenja
vas nad škofjo Loko.

1000 din nagrade dobi
kdor izledeči mojega
konja Miška, je brez
šiga, visok 149 cm, ši-
rok, svetli pram, noga
težka, glavo nosi niz-
ko. — Hafner Franc,
Sv. Duh 14, p. škofja
Loka.

Iščem kobilo fukso
mera 162/176, brez šig-
a, stara 7-8 let, s
belo liso na glavi, rep,
griva in noge belo
svetle, a ne popolno-
ma bele, na križu ne-
kaj belih diakov, spre-
daj bolj nizko kopito.
Sporočila proti nagra-
di na Zumer Janek,
Polje 21, p. Vodice.

Iščem kobilo fukso
staro 8 let, na nogi
ima šig 397, velika,
debele noge porašče-
ne s belo liso na gla-
vi, grivo na eno stran
belo, isto bel velik
rep, aliži na ime Živ-
ka. Oddana je bila
vojaški kom. 11. III.
v Zalnico. Vola sivca,
starega 3 leta, s belo
glavo, roge nazaj ob
vratu, in voz samec,
konjski, rjavo pobar-
van, zadaj črki G-F,
stango nalomljeno in
okovano. — Kdor mi
vrne, dobi visoko na-
grado Garbaja Jakob,
Beunice stev. 12. Do-
brunja, pri Ljubljani.

Iščem kobilo fukso
s belo zvezdo na gla-
vi, šig 746 na nogi,
mera 162/190 cm. Spo-
ročila proti primerni
nagradi. — Naslov:
Ivan Lenaršič, Tomi-
šelj št. 23, p. Ig pri
Ljubljani.

Iščem kobilo fukso
stara 6 let, vis. 154,
obseg 175 cm, na gla-
vi široko belo liso,
zadnje noge nad vi-
menom bele, št. šiga
3856. — Komur je kaj
znano o njej, prosim,
da javi na naslov —
Lilkan Franc, Klaneč
stev. 33, Stari trg pri
Rakeku.

Iščem kobilo fukso
visoka 156 cm, na gla-
vi ima belo liso in
zadnje noge od kolena
navzdol bele, na zad-
nji levi nogi na notra-
nji strani na svitku
ima majhno buto. —
Sporočila proti dobri
nagradi na Jernej Mi-
klavčič, Koprivnik 14,
p. Gorenja vas nad
škofjo Loko.

Iščem kobilo pramo
s belo liso na glavi,
tudi desna zadnja no-
ga ima zdolaj malo
belo liso. Šig 633.
Oddana bojniskarstvu
oddelenju na Viču. —
Kdor mi sporoči, kje
se dobi, mu dam na-
grado. Lojze Stepec,
Stranje p. Vel. Gabru,
p. št. Vid pri Stični.

Iščem konja fuksa
star je 10-12 let, os-
kih prg, na glavi ima
veliko zvezdo, trebu-
šast, na trebuhu ima
od strani odrnjeno
diako, še na lahno te-
če kreše s zadnjo
desno nogo ob tla. —
Sporočila proti pri-
merni nagradi na na-
slov: Zajc Alojzij —
Ižanska cesta št. 121,
Ljubljana.

Iščem kobilo pramo
staro 14 let, na glavi
ima zvezdo, zadnja
noga pri vinclju bela,
desna zadnja poslijena
naprej v vinclju, mera
155/165, šig nenasan. —
komat in voz parizir
s lojtrami, spredaj za-
vora, stango ima zve-
zano, sprednja os po-
slijena, da levo kolo
drigne ob opien, soro
ima novo brezovo,
zadnja koleca precej
obrabiljena, vse skupaj
oddano v 20. vod pri
Sv. Duhu nad škofjo
Loko. Kdor mi pripe-
lje ali javi, kje se na-
haja, dobi 500 din na-
grade. Lampert Franc
— Komarja 3, Dobro-
va pri Ljubljani.

Iščem konja fuksa
s belo liso na glavi,
zadnji nogi nekoliko
beli, šig št. 13, s kom-
atom. Sporočila proti
lepi nagradi na
Alojzij Trampuš,
Globrdo 38, p. Medvođe.

Iščem konja prama
cvetast, šig 23, mera
162/168, star 5 let, ko-
smate noge s škarja-
mi ostrizena, ter ko-
nja prama, cvetast,
šig 28, mera 155/173,
star 5 let, pristrizene
noge, oddan s opremo
na Viču. 32. pionirsk.
batalj, štabu, razpu-
ščen v vaši Peč pri
Grosuplju. Sporočiti
proti nagradi na na-
slov: Turk Jože, La-
zec, Draga, Cabar.

Iščem konja prama
»Lisko«, šig 624, ima
daleč vidne bradavice
na pocrasu in belo
liso na čelu, komat in
voz s istim šigom in
mojim naslovom. Na-
grada 500 din za spo-
ročilo, 1000 din dobi
kdor konja vrne, 500
din pa za voz. Imam
konja fuksa, šig 92,
H. Povše, Catež pod
Zaplazom, p. Velika
Loka.

Iščem konja z opremo
fuksa »Hanzli«, visok
145, obseg 170, star
14 let, brez šiga, si-
vot valjast, širokega
križa, s liso na glavi,
oblika podolgovatega
srca, oči ribje, griva,
rep svetle barve, na
desnem stegnu mala
pranka, poraščena s
diako, oddan 6. aprila
v Višmarje, ter lojtri-
ski voz, zeleno ple-
sakan, s sprednjo in
zadnjo zavoro, zadaj
tablica. Sporočiti pro-
ti nagradi na naslov:
Jakob Oven, Podutik
stev. 12, št. Vid nad
Ljubljano.

Iščem konja fuksa
s opremo in vozom.
Konj ima na glavi be-
lo liso, šig št. 48. Za
prednjo levo nogo je
imel bulo. Star je 6-7
let. Sporočiti proti
nagradi, Marija Jen-
ko, Česanjevk 12, pošta
Cerklje, Gorenjsko.

Iščem konja fuksa
»Lisko« mera 158/172,
šig 49, prednja noga
ravna, zadnja desna
bela. — Konja prama,
mera 160/176, šig 843,
zadnja noga bela, naj
sporoči proti nagradi
na naslov: Matija Pu-
celj, Slatnik 18, pošta
Ribnica.

V oskrbi imam vola
gorenjskega, rdeč s
belim repom, na križu
in pod vampaom skoz
bel, s težko rdečo gla-
vo in kratkimi debe-
limi rogovi, šig 402.
Slak Franc, Martinja
vas 2, pošta in občina
Velika Loka na Dol.

Črna konja
brez znamenja, šig
84, 193, star 5 let, išče
Janko Cirman, Medno,
št. Vid nad Ljubljano,
proti dobri nagradi.

Iščem kobilo
črno bramo, brez zna-
ka, s šigom 217, visoka
150 cm. Sporočiti
proti nagradi na na-
slov: Slavec Anton —
Strahomer 18, Ig pri
Ljubljani.

Iščem konja prama
šig št. 1010, Kom. Crna
vas 187, p. Ljubljana.

Fige in brinje
za šganjkuho ima na
malgi tvrda - (van
Jelačin, Ljubljana —
Askerčeva cesta 1 —
telefon 24-07.

400 din nagrade
dam onemu, ki mi pre-
skrbi kobilo pramo
rdečo, s veliko dolgo
liso na glavi, smrček
mel, oči bolne, pod
očmi gola, brez diakov,
zadnja noga do binc-
lja bela, na levem
zadnjem stegnu zara-
ščen udarec, šig 1243,
vis. 159, stara 15 let,
oddana v Hrašče pri
Ljubljani. Kraljič He-
lena, Crpa vas 296, p.
Ljubljana.

Iščem vola
šig 16, star 3 leta,
vse štiri noge bele,
temnorjav, čez križ
in rep male bel. Na-
grada primerna. Jože
Menart, Drenik št. 5,
p. škofljica.

Ukradena sta bila
od 5. na 6. maja ob
1. uri ponoči dva ko-
nja: — Kobilica, ki ji
manjka desni kolik, ni
vojaško obvezna — in
konj fuksa, s belo liso
na glavi in nogah. —
Sporočiti proti nagra-
di Janek Alojzij, Po-
lica 25, Višnja gora.

Malo posestvo in gozd
na Dolenjskem ozirno
ma v bližini Ljublja-
ne, kupim. Ponudbe na
upr. »Domoljuba« pod
»Posestvo« 4973.

Dva vagona drv
in 1 vagon bukovega
ogljja, kupim. Ponudbe
na upr. »Domoljuba«
pod »Drva« 4972.

Iščem konja in kobilo
Konj pram s šigom št.
2020, meri 165/175, ima
dolgo belo liso, na
glavi lepo grivo, če-
sano na desno, spred-
nje noge bele v kopi-
tih, eno zadnjo malo
belo, jezik sarezan. —
Kobila prama, šig št.
123, meri 165/182, ima
veliko grivo krotovi-
často, češano na levo,
pod grivo malo bele
diakov, močan vrat. —
Proti primerni nagra-
di javiti Černe Marijo,
Zagornja Hrušica 13,
p. Dobrunja.

Iščem vola
pšenične barve, šig 2,
oddan štabu Novo me-
sto, Prosim, sporočiti
Gasperič, Franc, Go-
mila-Mirna.

Zglasi naj se
lastnik vola. Vol je
črnosiv s šigom št. 46,
Alojzij Smrekar, Dra-
ščava, Sužembek.

Iščem tri konje
Prvi pram s belo liso
na glavi, šig 3193. —
Drugi fuksa s belo liso
na glavi, šig 3193. —
Tretji šimel, bel, šig
3194, Sporočila proti
lepi nagradi na Ko-
rošec Jože, Brezovica
št. 3, p. Borovnica.

Iščem kobilo
s komatom, oddana
vojaški na Vrhniko.
Brez šiga. Svetla fuk-
sa s osko, dolgo me-
dano liso. Glavo vna-
prej krivo. Vis. 155,
obseg 180 cm. Na levi
strani od zadaj ji
manjka na kosti kakor
za pol dinarja diakov.
Stara 10 let in šre-
betna se ji pozna na
vimenu. Kdor jo ima,
dobi lepo nagrado. —
Ivan Čuden, Vnanje
Gorice 86, Ljubljana.

Iščem konja fuksa
na levi strani ima dva
zastrižena križca. —
Številke nima. — Kdor
mi sporoči, kje se na-
haja, dobi 1000 dinar-
jev nagrade. Naslov:
Albi Martin, Planina 8,
p. št. Jošt n. Vrhniko.

Iščem kobilo
svetlo pramo, zadnja
desna noga v vinclju
bela, visoka 151/172,
stara 5 let, po životu
nekaj belih diakov, na
lisku, v grivi je bil
šig 168. Sporočiti proti
nagradi Marinko An-
tonu, Vnanje Gorice 4,
Brezovica.

Temno črn vol
550 kg težak, s šigom
13 se dobi pri Franc
Zavrtnik, Klanc št. 8,
pošta Komenda.

500 din nagrade dobi
kdor dobi svoj voz, ze-
leno barvan, zadaj na
opleno utrpano šelezo,
spredaj zavora. Zada-
j proči vzeta. Odprežen
je bil pri Sv. Roku
ob št. Vid pri Stični.
Brancelj Anton, Gor.
Ig 5, p. Ig.

600 din nagrade dobi
kdor mi preskrbi ko-
na fuksa, vis. 156/174,
šig 87. Oddan je bil
1 plan. bat. v Trzinu.
Sporočila na naslov:
Pavle Marinko, Čom-
šenik 7, p. Dob pri
Domžalah.

Iščem konja žrebca
prama, starega 15 let,
s malo liso na glavi,
zadnje noge bele, ko-
pita težka, prednje
podkve vezane, hrbet
upognjen, šig 118. —
Sporočila proti nagra-
di na naslov: Sušnik
Janek, Belo 2, p. Pol-
hoy Gradec.

Iščem dva konja
fuka št. 734 ima na
glavi belo liso in fuka
s št. 735 ima belo gri-
vo in bel rep. Spo-
ročiti proti nagradi na
Mati Anton, Goričica
št. 16, p. Preserje.

Iščem vola
s šigom 44, pepelnate
barve, s belo liso na
glavi, star 3 leta. —
Sporočila proti nagra-
di na naslov: Zelez-
nikar Leopold, Ceteš
št. 5, p. Turjak.

Proti dobri nagradi
iščem kobilo »Rotšim-
la«. Stara je 6 let, na
prednji desni plečeti
ima bradavico, na kri-
žu belo liso. Šig 4513.
Nagode Ivan, Ravnik
št. 20, p. Hotedraica.

1500 din nagrade

dobi, kadar poroči, kje se nahaja kobila, ki je bila oddana v 1. svetovni in konjiški divizion na Logu. Kobila lepoga žilova, teške noge, rdeča prama, stara 7 let, viš. 160-171. Na nosu malo bela, zadnja dežna noga bela, na pravi se filol velika bradavica, v grivi je imela tablico ime Cedra. Naslov: Rendičar Terenci, Bratje 14, p. Dobrova pri Ljubljani. — Kdo od volčkov, ki je služi v 1. vođu, va kje se nahaja volk, ki je hotel seljati kobilo na lga in se ni pustil? Navedite je grizla nado.

Iščem kobilo in konja:

Kobila prama, z veliko liso na glavi, srednje postave, okrogla noga in prednji kramata, stara 7 let, brez žiga, oddana na Količku pri Begunjah pri Cerklji. Konj fuka, z veliko liso na glavi, žig 184, zadnja noga bela, če lada, malo podopuje nazoje. — Voz srednje tečaj, na zadnji desni ročici opel malo upognjen, žig 184, komat z istim žigom. Sporočila proti dobri nagradi na Jote Zelezničar, Iška vas 44, p. Ig pri Ljubljani.

Iščem dva vola

prvi star 3/4 leti, rumeno čekat, velik, onak, glava dolga, na orepu ima žig 955. Drugi bolj star, rujav šek, sprednji del zale visok, rogovi polagani, žig 554. — Sporočila proti nagradi 1000 din na Pšane Kav-šič, Rovte št. 63 pri Logatcu.

Iščem konja »Fuksa«

rdečega, glava zločena s zvezdo, prednje noge posiljene in komate po bleclnih, po životu vmes nekaj belih diak, na levi strani dva stara oddana od komata, griva velika, rep košat, bolj rdeč, poviloga života, širokoga križa, meri 160-177, brez žiga, star 9 let, v grivi listek z imenom Beličar. Iščem tudi voz in komat. — Javite proti nagradi 500 din Janexu Beličarju, Hara Vrhnika št. 62, p. Vrhnika.

Iščem konja »Fuksa«

brez žiga, star 5 let, vitak, 161-180, z veliko belo liso na glavi, Dam 500 din nagrade, Marija Križman, Staje št. 6, p. Ig pri Ljubljani.

Iščem kobilo fukso

4 leta stara, brez žiga, mera 158-168 cm, razpuščena z Zdenki vasi proti Novemu mestu. — Sporočiti proti dobri nagradi na Tanek Jože, Vrhljenje 10, p. Ig pri Ljubljani.

Iščem kobilo fukso

svetlejša, široki križ, 165-177, stara 17 let, na glavi zvezda, zadnje noge podane, žig št. 1428, nogoše se pomaže se lasmi žig št. 768. Kdor mi sporoči, dobi lepo nagrado. Naslov: Matej Jože, posest, Gorica vas 21, p. Ribnica na Dolanjskem.

Iščem kobilo fukso

z malo zvezdo na glavi, brez žiga, mera 158-168 cm, stara 14 let, na glavi na levi strani ima dve pikli in se preli. Razpuščena je bila v Zdenki vasi, p. Videm-Dobrova. — Sporočiti proti nagradi na Bečelj, Vrhljenje 25, p. Ig pri Ljubljani.

Iščem konja »Pramac«

brez belih lis na glavi ne na nogah, na komatu griva ima flake z celjske od manevra na Kolpi. Imel je staro št. 126, če je vidna, ne vem, ter na novo predefan komat. Kdor mi pove ali pripelje, dobi dobro nagrado. Keber, Studenec 26, p. in obč. Der. Mar. Polje.

500 din nagrade

dobi, kadar sporoči, kje je konj »Mikro. Temen pram, na čelu lisa, srednje velik, star 20 let, rad grize. Oddan vojaku v Škofji Loki-Bitnje. Korbar, Dobrunje pri Ljubljani.

Iščem vola

glava bela, nad repom in rep bel, ostalo telo rdeče, star 4 leta, tečaj 600 kg, št. 139 na rogeh. Roga ima tanke in gladke. Kdor mi kaj sporoči o njem, mu dam 1000 din nagrade. Naslov: Gasper Koderman, Brod št. 3, p. Jedina pri Ljubljani.

Vem za konja fuksa,

mirnega, lepoga, brez žiga, starega 5-6 let. Mera: 156-171 cm. Zadnji nogi beli, malo des bincolne, z dolgo liso na glavi, griva na obe strani. Naslov v upravi pod št. 7215.

Iščem kobili

srednje postave, srednje debeli, obe fuksi, z liso na glavi, žig 542, visodine 154-172, druga žig 449, vislona 154-173. Kdor kaj ve, naj sporoči, dobi nagrado. — Novak Franc, Šmrjen št. 12, p. Ig pri Ljubljani.

Iščem konja prama

blond, 9 let star, srednje velik, na glavi ima zvezdo, zadnja noga ena malo bela, brez žiga, nerad vozi, mera 158-166 cm, Ovdan je bil v Bitnje pri Škofji Loki. — Sporočila proti nagradi na Pišter Alojzij, Dragomer 12, p. Brezovica.

Iščem kobilo

Majhna, črna, 6 leta stara, na glavi ima majhno zvezdo, mera 147/161, žig 125. Sporočila proti lepi nagradi na Kovač Matija, Mala Ligojna 12, Vrhnika.

Iščem konja

»Berko«, 5 let starega, zelen šimel, žig 513, vis. 154-165 cm, na levi strani vrata pri grivi ima 3 trde lpuščaje v velikosti dinarja. Pojavila na: Urška Svetek, Slape št. 16, p. D. Mar. v Polju. Po prevzema 500 din nagrade.

Iščem kobilo pramo

komatjeve barve, žig 296, mera 152-172, griva na levi strani ognjena, zadnje noge odebijene. Sporočila proti nagradi na Ivan Vogel, Dragomer 27, p. Brezovica.

2000 din nagrade dam

kdo mi najprej in sporoči za mojega fuksa, ki je srednje velikosti, brez št. Jentik ima v sredini tretianjen in dolgo belo liso na glavi. Velikost 153-172. Javiti: Rastresen Janec, pos., Planina 9, št. Jošt nad Vrhniko.

Iščem konja št. 563

bledo rdečega, z belo diako črtalimi, rep in griva črna; po praih in plečih hrastov (mušjak), platfuser, na spodnji čeljusti pod koščakom kot pol oreha velika kost, 100 cm visok, precej tečaj. Kdor bi vedel, kje se konj nahaja, naj proti nagradi sporoči: Kravcar Francu, Belšinja vas, Trebnje.

Iščem črno kobilo

z liso na glavi, stara 5 let, žig 302, voz in oprema žig 302 in vola, rumeno - sekašte barve, žig 100, napišano s svinčnikom za jarmom, teža 550 kg. Potokar Tomaž, Podtipoglav št. 11, p. Dobrunje.

Iščem konja prama

žig 209, na desnem plečetu malo ozuljen. Sporočiti proti nagradi na Erklavec Miha, Podmolnik 6, p. Dobrunje.

Iščem konja št. 3904,

zelen šimel. Kdor kaj ve ali mi sporoči, dobi nagrado 1000 din. Kirsna Union, Ljubljana-Monte.

Iščem par konj

fuksa, mlada, 4 leta, lisasta, vja, 155/172 in 153/170. Žig morda 655 in 554. Kdor mi sporoči, kje se nahajata, dobi 2000 din nagrade. Marn Ivan, Šneberje, št. 24, p. D. M. Polje.

Iščem kobilo

pramo, na glavi ima zvezdo, na smrčku pa belo liso, tri noge spodaj bela, sprednja dešna črna, močno grivo, žig št. 228, stara 9 let, močna prama. Sporočiti proti nagradi 1500 din na naslov: Štepec Angela, Hradeckega c. 20, Ljubljana.

Kobilo fukso

z dolgo liso na glavi, žig 1242, prva dešna noga čez bincolj bela, po životu ima nekoliko bele diako vmes, teško diha, stara 10 let, via 160/180. Sporočiti proti nagradi 1000 din: Novak Fr., Zaloška 141, Ljubljana.

1000 din nagrade

kdo mi sporoči, kje se nahaja kobila, temna prama, stara 7 let, žig 175 in voz tečaj zelen iste številke. — Vanplin Alojzij, Iška vas št. 4, Ig.

Iščem dva vola

eden star 4 leta, siv, tečaj pribl. 540 kg, št. 557, eden velik sivošekast, en rog ima pokonci, enega pa dol, glava bela, star 6 let, tečaj pribl. 800 kg, št. 556. Sporočiti proti nagradi 800 din Trpin Matija, Ziborac št. 17, p. Rovte nad Logatcem.

Iščem konja prama

star 4 leta, živ, na glavi pod grivo ima majhno znamenje, žig 16, dvojno grivo in rep. Nagrado dobi, kdo mi sporoči, kje se konj nahaja. Grosnik Jernej, Laverca 17.

Iščem vola

pisan, pšenične barve, z belo glavno, na diaki zastrizen, brez žiga, teška hoja, na prednje noge podkovane, star 4 leta, tečaj 780 kg, oddan 3. aprila v Dragomelj. Sporočila proti dobri nagradi na Gregor Mihael, Podemreka št. 2, p. Dobrova p. Ljubljani.

Iščem vola

temno rujav, cirka 550 kg težak, žig štev. 6. Kdor o njem kaj ve, naj sporoči proti nagradi Jožetu Šmrku, Gor. Globodol št. 24, p. Mirna peš.

Iščem konja šimelna

z belo grivo in belim repom, zadoj po stegnih malo tolerast, bolj kratke postave in širok, s kratko glavno, žig 5, mera 180/155 — 1923. Sporočila proti lepi nagradi: Hribar Anton, Rudnik št. 47, Ljubljana.

Iščem konja prama

z belo liso na glavi. Zadnji nogi krivi, mera 142/148. Konj je majhen. Kdor mi kaj sporoči o njem, dobi nagrado. Japelj Jože, Mala Ligojna 22, pošta Vrhnika.

Iščem konja fuksa

z veliko liso na glavi, z močnimi nogami, z zadnjima dvema drsi, star 14 let, belogrivec, žig 559. Sporočiti proti nagradi: Ivan Levec, Obrija, p. Moste pri Ljubljani.

2000 din nagrade

dam, kdo mi preskrbi konja, temnega prama, tolerast, živ, srednje visok, griva na obe strani, na čelu ima belo piko, 12 let star, žig 21, mera 154/173, razpuščen okrog Mokronoga, Černe Fr., Rudnik 32 p. Ljub.

Iščem vola

črne barve, z belo glavno, star 4 leta, brez številke. Dotična četa je bila razpuščena v Mirni peči. Komur je kaj znano o tem volu, se prosil, da proti nagradi sporoči na Mošina Franc, Zaplana, 22, Vrhnika.

Vsem županstvom

in privatnikom naznanjam, da iščem konja prama z vso opremo. Oddan je bil v Škofjo Loko 23. vod. Žig ima konj in vsa oprema št. 125. Ima zvezdo na glavi. Spodaj stroka kopita. Griva je redka, rep je malo ostrizen. Sporočiti proti nagradi: Sever Marija, Kleče 7, p. Jezica.

Imam vola

brez številke, črnorjav, z belo liso na glavi, na prednjih nogah podkovane, roge ravne, teža 4 do 5 sto kg. Lastnik naj se zglaš takoj pri Franc Pahorju, Mali Koren, obč. Zagradec na Dol.

1500 din nagrade

dobi, kadar mi sporoči, kje se nahajata moja konja: pram cvetašt 159/180 1923, sadnja leva noga v belju bela, žig 1153, fuka, zvezdašt 161/171 1934, žig 1157: Novak Jakob, Za vasio 2, Ljubljana VII.

3000 din nagrade dam

tistemu, ki mi sporoči, kje se nahaja konj fuka, temen, z belo liso na glavi, mera 162-184 cm, star 3-4 leta, št. žiga 999. Oddan na svetlo nedeljo v Škaki, štab 3. diviz. 22, art. polka. — Mivo Matevž, Čerknice pri Raketu 25.

Iščem vola

črnošive barve, težak nad 600 kg, levi rog zakriven savadol, desni navzgor ter na njem žig št. 268. Voz, selene barve, z koltrami, zavore sadaj, žig št. 365, oddano v art. vojašnico. — Nagrade dam onemu, ki mi sporoči, kje se to nahaja. — Imam vola, temnošive barve, tečaj 500 kg, brez žiga. — Matej Milavec, Rumar-ko 11, Novas pri Raketu.

Iščem voz

na štiri vzmeti, barvan črno in rjavo, z znaki J. J., ki je bil vzet za vasi Peč pri Viš. gori na vel. potok, razpuščen pionirska četa in štab, veljalo se je 6 volakov. Sporočiti proti nagradi 1000 din: Jože Janetič, Peč 11, Višnja gora.

600 din nagrade

dobi, kadar mi sporoči, kje je moj konj, ki je bil oddan v Višmarje nad Ljubljano. Je fran, dve leti star, ima še prvi zob, na prednji desni nogi zaprti podkev, brez žiga. Illovar Janec, Temenica št. 5, št. Vid pri Stični.

Iščem konja fuksa

z belo diako vmes. Na glavi bela lisa. Noge malo bele. Stoji na zadnjih nogah na pikih. Ostro podkovnan se rani na zadnjih nogah. Sporočiti proti lepi nagradi: Japelj Lj. št. Mala Ligojna 7, p. Vrhnika.

Imam konja

svetlega fuksa, na glavi velika bela lisa, noge pod kolenom skoraj bele, star 12-14 let, žig 76, čokat, srednje težak. Sem tudi kupec zanj. Jože Levčič, Šneberje 15, D. M. v Polju.

Iščem težko kobilo

pramo, z malo zvezdo na glavi. Na desni zadnji nogi ima »stihbam« vzgan. Izroči naj se proti nagradi: Japelj Antonu, Mala Ligojna 6, pošta Vrhnika.

Jančar Ivan,

13. četa teh. želez. batalj., Dolni Matejevac, Nis, se še ni vrnil. Mogoče je komu, ki je slušal v Nisu, kaj znanega o njem. Vljudo prosim, če sporoči na: Jančar Marija, Čošnje-će 14, p. Dobrunje, Ljubljana.

Iščem konja fuksa

na glavi ima belo diako, žig 3. Izročiti proti nagradi: Kovač Fr., Mala Ligojna 22, Vrhnika.

Iščem kobilo

črno pramo, 10 let staro, eno uho na vrhu postrizeno, v. 158/169, na prednje noge se kreše, brez žiga. Komat in vos z leseni mi osmi. — Sporočila proti primerni nagradi na: Kržmanec J., Drenov grič 13, pošta Vrhnika.

Komur je kaj znano, kdo bi vzel moj kovčeg s civilno obleko, ki sem ga shranil v skupno garderobo v Škofji Loki, prošim, naj sporoči proti nagradi na naslov: Kos Jože, mizar, St. Janž, Dolenjsko.

Zglasi naj se

lastnik konja »švarca« (črn), s velikim grivo in malo liso na čelu, žig št. 761. Markelj Anton, Rudeč kal 3, p. St. Vid pri Stični, Dol.

400 din nagrade

dam onemu, ki bi vsaj vedel za konja, temnega prama, dolge diake, pri vožnji je takoj moker, ališal na ime »Misko«, na kopitu žig 178. Resne podatke sporočiti proti povrnitvi stroškov poleg nagrade na naslov: Puš Janez, čevljar, St. Pavel 26, p. St. Vid pri Stični, Dol.

Iščem voz »steklare« žig 4133, s lojtrami, brez zavore. Sporočiti proti nagradi: Jože Strnad, Zdenška vas 11, Videm-Dobrepolje.

Iščem dva mlada vola po 8 leta stara in po 500 kg teška: 1. svetlosive barve, roge bolj dol obrnjene, nad repom bela lisa, na rogu žig št. 283, lepega, povitega šivota, ravnih nog. — 2. Rjavkasto črna barva, bolj majhno glavo roge, na stegnu sastriženo št. 14, zelo lepega, povitega šivota, ravnih nog, bila sta podkovan. — Sporočiti proti nagradi 2000 din na vsakega. Matija Nagode, ta velike, lepo raščene Dol, Logatec 20.

Iščem konja prama žig 306, via. 160-175, star 10 let, jezik obrezan na levi strani. Oddan v Ljubljani pri 40 polku. Razpuščen baje v Trebnjem. Kobila prama, žig 1341, via. 165-180, stara 11 let, na vosi rada drugemu. Ima svezdo na čelu. Oddana v Zadobrovi pri 8. bateriji. Razpuščena v Hinjah. Prošim, kdor javi kje se nahaja, dobi na vsakega 500 din nagrade. Kopač Ivan, Dravljice, Vodnokrač c. 204, p. St. Vid, nad Ljubljano.

Iščem vola

montafonske pasne, žig 523. Prošim sporočila proti dobri nagradi na: Meden Klemen, Beau-ljak 13, p. Begunje pri Cerknici.

»Diesel«-motor

stabilen, 12 HP, v zelo dobrem stanju, prodam za vsako ceno. Šelškar Anton, Brezje 31, p. Dobrova.

Iščem dve kobili

ena stara 3 leta, fuksa, s liso v glavi, druga mokra fuksa, zadnje bicelne podane, stara 4 leta, obe srednje velikosti, brez žigov in makov, 1 par dobrih komatov, teških, 1 tedaj voz parizar, en vol, črn, velik, žig 360. Prošim proti nagradi 5000 din sporočiti na Andrej Merlak, Zibris, Logatec.

Iščem kobilo fukso,

visoko 158 cm, 174 cm, 8 let staro, s majhno svezdo na glavi, žig št. 2306, na desni zadnji nogi udarjena nad kopitom. Sporočite proti nagradi na Buh Jakob, Horjul 16, pri Vrhniki.

Iščem kolo

s krom. strehami, znamke Dürkopp, tovar. št. 17054060, ev. št. 208716. Kdor ga ima, naj ga vrne proti nagradi Jakoba Štike, Kamnik 1, pos. Presejce pri Ljubljani.

Iščem kobilo in vola

Kobila sirska, srednje teža, dvojni žig 101. Vol črn, okoli 550 kg tešak, žig 70. Vos žig 70, srednje velik, v dobrem stanju. Sporočila proti nagradi na Janšar Valentin, Bešenica 19, p. Dobrunje.

Imam v oskrbi

kobilo pramo, št. 62, s svezdo na glavi, visoko 164-66. Kdor jo je lekal pod št. 36, ni bilo prav. Naj se ponovno oglasi pri Alojziju Rusu, Log št. 30, p. Brezovica pri Ljubljani.

Iščem konja šimelna

beleč, brez številke, mera 162-180 cm, s brastotino na levi strani prs, oddan: Ljubljana-Log, I. eskadron. Kdor ve, kje se nahaja, naj sporoči proti nagradi na naslov: Stare Ferdinand Dob pri Domšalah.

Iščem kobilo

liško, kostanjevo, staro 15 let, na eni strani ima bolj zaježene sove, desna noga je debelejša, brez žiga, s opremo in vošom zapravljenikom, skoraj novim. Sporočiti proti lepi nagradi na: Petar Franc, Dobrunje.

Fanta

vajenega kmečkega dela sprejme takoj Bisjak, Stokice 18, p. Jezica pri Ljubljani.

Iščem konja

črn, via. 160/178, na glavi malo belo liso, ploske noge, star 11 let. Sporočila proti nagradi 500 din: Klopčič Vinko, Vrba št. 19, p. Lukovica.

Imam dva konja

prama žig 633 in 634, voz in komata. Sprejeta sta bila v 1. bojniško oddeljenje 40. pp. Lastnik naj se zgasi. Naslov v upravi »Domoljuba« pod št. 7376.

Hlapca in dekle

iščem za vsa kmečka dela. Korbar, Hrulica, p. Dobrunje pri Ljub.

Iščem dva konja

Kobila prama, v 5 letu, mera 168/176 cm, čista, brez žiga. Konj pram, star 4 leta, via. 168, obseg 175, nekaj belih diak na čelu, brez žiga. Oddana sta bila v komando Strmec v Grahovem, razpuščena v Ravniku na Blokah na veliki petek. Sporočila proti nagradi din 5000 na Anton Sabec, Dolenja vas pri Cerknici 61, p. Cerknica.

Iščem konja fukso,

ališal na ime »Bačko«, s belo liso na rebrih se mu pozna od tovor, sedla. Ima kosat rep in griva jeseni postrizena, na levem stegnu znotraj ima znamenje, bila mu je odstranjena bradavica, je na desno oko slep, star 9 let, visok 160 cm, žig 573. — Kdor mi sporoči, dobi ob prevzemu 500 din. I. Dovč, Slape 9, Dev. Mar. Polje.

Iščem kobilo

svetlo fukso, širokega križa, s bolj široko hoho s zadnjimi nogami (malo je šepala), s dolgo belo liso čez nos, s belimi nogami (na treh bela skoraj do kolen, na eni pa čez vinci). Oddana je bila 8. marca 1941 I. mitral. Četi 40. polk polka v Ljubljani. Žig na kopitu je sicer dobila, vendar iz komorske karte ni razviden in ne vem za njegovo številko. Kdor mi kobilo izsledil, dobi lepo nagrado. — Svečarna »Paxe, Ljubljana, Celovška c. 14.

Imam konja fuksa,

žig 36, ostrizena griva, s liso na glavi, na vse štiri noge bos, oddan pri Sv. Duhu v Škofji Loki 19. vodni. — Naslov v upravi »Domoljuba« št. 7415.

Črna konja št. 248

s belo liso na rebrih, iščem. Deano oko ima bolno. Kdor ima konja ali bi vedel zanj, ga prošim, da mi to sporoči proti poštenu nagradi. Konj mi je bil edini pripomoček za skromni zaslužek. — Franc Kunstelj, Stožice, Jezica, p. Ljubljani.

Iščem dva konja

s žigom 9 in 203. — St. 9. je konj liško, svetel fuksa s belo liso na glavi čez ustne, visok 153, obseg 170 cm, star 9 let. Zadnje noge zvrta na ven. — St. 302. je konj gldran, rdeč pram, goste diake, s belo svezdo na glavi, sadnji biceljni beli, prve noge ploske, na levo oko solzi, via. 157/176, star 10 let. Sporočiti proti lepi nagradi: Anton Oblaku, Graben, pošta Ortenek.

Iščem vola rjavoga

s veliko belo liso na glavi, star 3 leta, žig št. 287, teža 500 kg. Oddan je bil 5. IV. 1941. v art. vojašnico v Ljubljani. Oddati ga ali javiti proti nagradi 600 din na: Osterman Franc, Dolnji Logatec št. 21.

1000 din nagrade dam

onemu, ki mi izsledil konja fuksa, starega 7 let, svetle, kratke diake, na glavi ima svezdo, na zgornji ustni majhno belo liso, na desni strani grebena majhno belo črto, na prednji desni nogi znotraj kolena znak udarca. — Pavel Petkovšek, Idrijska 5, Vrhnika.

Iščem konja fuksa

lisa na glavi, visok, širok, star 3 let, na desni strani križa za jajce temnejša barva, v zadnjih nogah ima krče. Nagrada 500 din. Grom Janez, Vrhnika, Podlipaka c. 17.

Iščem kobilo pramo

rdeča, lisa na glavi, v zadnjih nogah »vint«, malo bele, na sprednji desni nogi počeno kopito, slab rep, vi. 158, obseg 185 ter komat s rimsko številko 24 na sklepatrah. — Primerna nagrada. Vampelj Ivan, Vnanje Gorice 24, Ljubljana.

Iščem dva konja

fuksa s belimi lisami na glavi. — Eden ima sadnje levo nogo belo, visok 164/178. Drugi na pol šrebec, malovidno, visok 162/175, proti dobri nagradi sporočiti Vekavrh Franc, Brezovica 16.

500 din nagrade dobi kdor najde konja fuksa, s žigom 3809, s liso na čelu, napete glave, srednje visok, pokončne nožnje, zadnje noge pod kolenom malo bele, zelo sive narave. Oddan v Dravljah, razpuščen na Mokrem polju, obč. Brusnice. Sporočiti na naslov: Zabukovec Antonu, Podpeč 23, p. Videm-Dobrepolje.

Kobilo št. 97

»Fukso«, s veliko liso na glavi, široke prsi, bolj tenek rep, zadnje noge v vinci in malo postene. Z opremo in vogom je bila oddana v Bitnje 4. aprila. Kdor je izsledil, dobi lepo nagrado. — Dolinar Anton, Kozarje 29, Dobrova pri Ljubljani.

Iščem konja prama

žig 215, »Pubi«, srednje velik, vzdolž križa na desni strani sadaj znak (brez diake) in vos z vprego, žig 215. Sporočiti proti nagradi 500 din Lampelj Antonu, Podmolnik 24, Dobrunje.

Iščem kobilo, žig 516,

pramo, 4 leta staro, ima močno grivo in rep, svezdo na glavi. Prednje noge v vinci malo posiljene. — Dam nagrado: Trilar Franc, Dev. Mar. v Polju pri Ljubljani.

Iščem konja

s majhno belo liso na čelu ostrizeno grivo, prednja desna in zadnja leva noga bela, žig 399, via. 151/170. Proti veliki nagradi je sporočiti na Mlakar Vinko, Čenčnice št. 6, Dobrunje.

Iščem kobilo fukso

brez žiga, na glavi ima dolgo liso, sadnji dve nogi in leva prva čez bicelj bela, visoka 150/167, stara 8 let in kobila fuksa, na glavi ima dolgo liso in na levem kolku belo liso, žig 308, visoka 151/166 cm, stara 7 let. Sporočiti proti lepi nagradi Adamč Janezu, Graben 4, p. Ortnek, Dolenjsko.

Iščem dve kobili

(žig 596 in 276). Kobila prama, kostanjeva, na križu ima lišaj, žig 596, 150, 166, stara 10 let. Kobila prama ima sadnje levo nogo belo, na glavi ima malo belo liso. Stara 6 let, žig 276, 154, 175. Najditelj naj jo odda proti primernej nagradi: J. Pajk, Velika Loka št. 88, p. Vianji gori.

Iščem kobilo pramo na glavi belo svezdo, visok 164/162, žig 126, bila je oddana v Boh. Beli 12. marca trupni komori, vozila je sledovanje. Opuščena je bila v okolici Litije. Na levi prvi nogi ima posledno zaceljene rane. Kdor kaj ve o njej, naj sporoči proti nagradi: Gabrovšek František, Vel. Lašče 42.

500 din nagrade dobi

kdor mi sporoči, kje je kobila »Fuksa«. Mera 160/190, stara 11 let, žig 668, na čelu mala bela svezda, pri snazenju in naprejanju nemirna. Ložar Fr., Bizovik, p. Dobrunje.

Iščem dva konja

s opremo: fuka s belo grivo, žig 1845, drugi rujav, žig 3113. Sporočiti proti visoki nagradi: Medrihan Fr., Rovte 5 pri Logatcu.

1000 din nagrade dobi

kdor mi sporoči za kobilo pramo, staro 5 let, žig 1677 in komat s isto številko. Na čelu ima svezdo in gobec malo bel, sadnji nogi v vinci in malo bele. Razpuščena je bila v Vianji gori, 10. bater. 16. puka. Dimic Al., Ihan št. 19, p. Domžale.

100 din nagrade dam

onemu, ki mi sporoči, kje je konj fuka, star 10 let, visok 160/179, s tenko liso na glavi, griva in rep bel, povrh je precej grebenast. Oddan v Smrečje 2. četa. Javiti na naslov: Franja Škof, Podlipaka cesta št. 11, Vrhnika.

Iščem črnega konja

ki ališal na ime »Sargov«, sadnji nogi malo beli, na glavi bela lisa, žig 148, oddan v Ribnico. — Sporočila proti dobri nagradi Janes Kovačič, Vrbovo 1, Vel. Loka.

Vrtnarskega vajenca

sprejme takoj vrtnarja Ant. Bajec, Tržanska c. 34.

Iščem dva konja

1. konj »Svove« žig 54, visok 158/174, star 6 let, dolga bela lisa na glavi, zadnje noge in prednja leva v belih bele. 2. konj »Fuksa«, star 7 let, 170/182, žig št. 41, malo bele lise na sred čela in gobcu, sadnje noge v belih bele, prodan pod Smartnem pri Litiji. Sporočiti proti nagradi Pavle Repret, Krakovska 11, Ljubljana.

Iščem kobilo

rdečo pramo, žig 588, visoka 160 cm. Sporočila proti nagradi 500 din, na obćino Dev. Mar. polje.

Pes

3 leta star, volčjak, dober čuvaj, se odda. Vevče 98, Dev. Mar. Polje.

Iščem vola

pšenične barve, teža 600 kg, žig ima na rogu št. 533. Prosim sporočiti proti odkodnini na: Lovko Franc, Begunje pri Cerknici št. 88.

Imam konja fuksa

ki je imel v grivi napile: Urašič Anton, kraj pa Tržič ali Trzin ali Tržno (ni bilo različno) št. 33. Naslov: Meglen Franc, Kal 7, p. Zagradec, obč. Ambrus, Dolenjsko. — Lastnik naj se takoj javi.

Iščem črno kobilo

s žigom št. 3059, na levi strani vratu ima št. 16, oddana na vežbe na Jezico. Kobila je bila s vozom in popolno konjsko opremo. Komur je kaj znano o njej, vzu in opremi, prosim, da proti dobri nagradi sporoči na naslov: Kočevar Jakob, Viševček, št. 19, Stari trg pri Raketu.

Naprošam

dotičnega vojaka Stajfeca, s katerim sem govoril št. IV. v Vizmarjah, ko je prevzel mojega konja prama, da mi sporoči proti nagradi, če kaj ve kje se nahaja. — Povše Franc, Smartno pri Litiji 68.

Krompir in fižol

za prehrano, kupimo vasko množino na ozemlju, okupiranem po Italijanski vojski. Ponudbe na upravo »Domoljuba« pod »Solična cena« št. 7085.

Iščem dva konja

Fram star 5 let, rdeč, bolj kratek, zadnje noge malo krive, na glavi zvezdo, griva ostržena. Ob vratu na levem pleču za dinar debelo bradovico, žig 1400, vis. 160/170 cm. — Fuks star 10 let, rujav, po hrbtu ima nekaj belih diakov, ali pa ime Mubi, na glavi dolga bela lisa, zadnja noga malo bela, rep košat, žig št. 1405, vis. 160/180 cm. Kdor koli poizve in mi sporoči, dobi dobro nagrado. — Naslov: Legat, trgovina, Mišičeva cesta št. 28, Ljubljana.

Iščem vola

žig ima na rogu št. 194, sive barve (montafone). Sporočiti proti nagradi. — Marija Vrant, Sečnik 14, p. Ig.

Čresla

smrekovo in hrastovo, kupi vasko množino po garantirani ceni 80 din za 100 kg franko vagon ali usnjarna - J. Lavrič, Ljubljana, št. Vid pri Stični.

500 din nagrade dobi

kdor mi najde pram temnosivih volov, žig št. 520 in 521. Priročnemu volu manjka nekoliko repa. Kogovšek Janez, Rovte št. 15, pri Logatcu.

Iščem kobilo »Zoro«

zelena šimlo, ima liso na glavi, visoka 165, obseg 200 cm. Sporočiti proti nagradi — Mavc Mariji, Tomislav št. 5, pošta Ig.

Iščem kobilo

mokra fuksa, malo pobita, močna prma, širokoga križa, s žigom 571. Oddana št. bater. Dovč Jožef, Zadobrova 28, p. Dev. Mar. v Polju pri Ljubljani. Kdor jo ima ali izsele, dobi 500 din nagrade.

Iščem dve kobili

Prva: svetla prama, precej živa, zadnje noge bele, na prednjih nogah platus kopit na glavi dolgo liso, stara 18 let, vis. 167, obseg 170 cm, žig št. 1739. Druga: »Luca«, temna prama, nič bela, rep odrezan nad kolenom, vis. 160/180, brez žiga. — Kdor mi sporoči, kje se nahajata, dobi nagrado 1000. Anton Čebulj 23, Vodice nad Ljubljano.

Iščem dve kobili

»Julci« črna prama, visoka 155/180, stara 7 let, nobene bele noge, na čelu par belih diakov, brez lise, žig št. 1731. — »Mura«, črna prama, visoka 159/187, stara 7 let, nobene bele noge, spredaj dolge bilone, brez žiga. — Dam za vsako 500 din nagrade. Drešar Janez, Vesca 15, Vodice nad Ljubljano.

Kdo ve kaj o volih

št. 533, dimec, s liso na čelu, št. 534 črn, 598 temnokostanje barve, št. 601 rumeno lisast, št. 603 bel, 605 rdeč s liso na glavi in repu, 606 lisast, 608 svetlo siv, naj sporoči na naslov Murn Alojz, Lašče 4, p. Dvor pri Sušemberku. — Dobil bo dobro nagrado.

Iščem dva konja

svetel pram, star 14 let, mera 158/172, voh in komat, vse s žigom 3330. — Drugi temen pram »Publi«, s žigom 2162, visok 160, obseg 174 cm, star 9 let, živahen, majhno glavo nosi zelo pokoncu, hrbet upognjen, kopita majhna. Proti nagradi sporočiti na Rozman Franc, Sulica št. 15, p. Dobrova pri Ljublj.

Vola kostanjeve barve

650 kg težkega, žig št. 313, podkovan — imam v oskrbi. Oddan je bil v kasarni kralja Aleksandra v Ljubljani. Habinc Franc, Goljek, postaja in obč. Vel. Loka Dol.

Občinam

in privatnikom! Iščem konja fuksa brez žiga, star 6 let, na glavi ima zvezdo, ena prednja in zadnja noga bela, vis. 161/171, komat brez blazine, okovan s mesingom. Kdor mi sporoči kaj o njem ali pripelje — nagrada 1000 din — Umek Janez, Blatna Brezovica 28, p. Vrhnika.

Dobre nagrade dam

kdor izselel mojega konja. Oddan je bil v Tomačevem v štab bataljona. Konj je svetel pram, menda brez žiga, ima malo belo liso na levi strani prsi, pri nogi in jeziku ima natrgan, star 13 let, vis. 163, majhne glave, v zadnjih nogah malo trd. — Marija Susman, Mirko, p. Vrhnika.

Iščem kobilo »Pramo«

5 let stara, žig 35, na glavi belo ozko liso, sprednji dve nogi beli, zadnja desna snotra malo bela in zadaj malo švedra. Vis. 160/183. Kdor mi sporoči, dobi 500 din nagrade. Ant. Goll, Rudnik 8 pri Ljubljani.

500 din nagrade dam

onemu, ki bi mi našel mojega konja prama, vis. 148, zadnja desna noga do biclja bela. Žig 2135, Oddan 13. marca v Celju. Josip Javornik, župan, Krka pri Stični.

Iščem kobilo »Pramo«

teško, s belo liso na glavi, ostržene noge in rep odrezan pod kolenom. Leva zadnja noga je v biceljnu malo debelejša, na kopitu ima žig 160. Kdor jo ima, naj sporoči proti nagradi Janesu Habiš, Javor št. 17, p. Dobrunje pod Ljubljano.

Iščem kobilo »Pramo«

temno, 150/165 - 1924, žig 464, oddana v I. mitraljejsko četo 40 pešadij, polka Ljubljana. — Kdor mi jo najde, dobi visoko nagrado. Murgel Al., Dalni vrh št. 10, p. Novo mesto.

Iščem konja, žig 1209,

črn »Muri«, nad komatom ima podkožno, za prst debelo čir (bulco), močno grivo, rep slab, star cirka 13 let. Sporočiti proti nagradi Pozaršek Jože, Ižanska 336, Ljubljana.

Kobila, žig 2033

»brama«, se nahaja pri meni. Rep ima pristrizen nad kolenom. Na čelu ima majhno belo liso. Po životu ima nekaj belih diakov. Lastnik naj se oglasi pri: Skufca Ant., Malo Lipje št. 4 pri Žužemberku.

Iščem kobilo

»fukso«, rujav, postržene noge, veliko grivo, velike postavbe, lisa na čelu, žig 124. Sporočila proti nagradi na Janez Grum, Zg. Hrušica 36, p. Dobrunje.

Iščem konja »pramo«

zvezda na glavi, desna zadnja noga pri kopitu bela, žig št. 67, mera 160/172, čokat, 15 let star, ime »Anja«, nosi se pokonci. Kdor sporoči nahajališče, dobi 500 din nagrade. Mihelič Janoz, Sneberje 2, p. D. M. Polje.

Iščem konja fuksa

rumene barve, visok, s majhno belo liso na glavi, postržene grive, žig 699, star 5 let. Sporočila proti nagradi na: Marjeta Peterca, Zg. Kašelj, 31, p. D. M. Polje.

500 din nagrade dobi,

kdor mi pove, kje se nahaja moja kobila fuksa, na čelu zvezda, proti gobcu široka lisa, zadnja leva noga v biclju pokvarjena, žig 4. Istenič Vinko, Rudnik 37, p. Ljubljana.

Iščem konja

»Boris«, črn, vis. 160-175, star 14 let, žig 1216. Na glavi ima dolgo belo liso, prva leva in zadnji dve nogi čez bicelj bele. Oddan je bil v Zg. Zadobrovo k 8. bat. Razpuščen v Dobropolju. Kdor sporoči, kje se nahaja konj, dobi 500 din nagrade. Peklar Franc, Tržaška c. 87, Ljubljana-Vid.

1000 din nagrade dam

onemu, ki mi izselel mojo kobilo »mokra Fuka«, s veliko belo liso na glavi, rujav, grivo, žig 327, vel 154. Andrej Perko, Ljubljana, Vodnikova 111.

500 din nagrade dobi,

kdor mi sporoči, kje se nahaja moj konj »Cezar«, fuka, s belo liso po celi glavi. Na levem stegnu ima črno liso (tolar), žig. 1179. Kocjan Karel, Mivka 11, Ljubljana, Trnovo.

1000 din nagrade

dobi, kdor mi sporoči, kje se nahaja konj žig 30, rumen pram, zadnje noge bele (bicliji), star 5 let, visok 152. Jenko Jože, Mavčiče 8, Smlednik.

Iščem dva konja

s opremo in vozom, ki so bili oddani Sv. Duh nad Šk. Loke. Konj je črn pod imenom »Miško«, s majhno liso na glavi, malo sloben, star 10 let, višina 160-177. Drugi pram ima liso na glavi, star okrog 8 let, višina 160 do 174. Kdor mi sporoči, dobi lepo nagrado. — Ivan Suštarščič, Kamnik 33, p. Preserje.

Iščem kobilo »Fukso«

voz in komat žig. 305. Kdor mi sporoči, kje se nahaja moja kobila, dobi nagrado. Strgar Franc, Podlipoglav 6, Dobrunje.

Iščem konja

»mokrega fuksa«, na glavi ima ozko liso, noge bolj teške, ima št. 543. Vis. je 150/177. Sporoči proti nagradi 600 din na Martin Zajec, Račna pri Grosupljem.

1000 din nagrade dobi

kdor mi prekrbi dva konja brez žiga: konj temnored, pram, ima precej teško glavo s majhno belo liso na čelu in na gobcu, na levo oko slep, precej tešek, bolj razdrtega života, v zadnjih nogah nekoliko trd in ima velika kopita in močan rep, za volaje zelo dober. Konj bled fuka ima primerne glavo s ozko-belo liso in nosilce nekoliko belo, lep život, zadnje noge spodaj nekoliko bele, zadnje desno kopito počeno, rep redek, pri teški vožnji ima precej teško sapo. Oba sta stara 10-13 let. Vsega sta bila na veliki četrti svečer ob umiku jugoslovenske vojske od Sv. Treh kraljev. Razpuščen na najbližji na škofiji. Imela sta: pram tolak, fuka pa lahke komat. Bradeke Franc, Velika Ligojna 15, p. Vrhnika.

Iščem vola

seka simentalca, tešak okrog 600 kg. Stevilka na rogu 23, znak kratek rep. Sporočiti proti nagradi na: Janez Hribar, št. Jur, Ponova vas 13, pri Grosupljem.

1000 din nagrade dobi

kdor mi sporoči, kje je kobila, rdečkasta prama, noge, grivo in rep črno; kopita na zadnjih nogah ima zvrnjene na ven, hodi s zunanjim robom podkve, tako da si zunanjo stran podkve hitro obrabi. Grive na vratu malo, morda brez žiga. Vel. 155/173 stara 9 let, oddana Log pri Brezovici, razpuščena menda blizu Dobrega polja. Šabjek Ivan, Zapuska 17, p. St. Vid nad Ljublj.

Vsakogar,

ki bi kaj vedel o orožniškem podnar. Francu Pristavcu, Belgrad III. kvart., naj javi prošim Pristavec Mariji, Preserje.

Lepo nagrado dobi

kdor mi javi, kje se nahaja konj, težak pram, žig 260, višina 165, obzulen od komata, tenak črn rep. Šteple Franc, Prudof, p. Trebnje.

Lepo nagrado dobi

kdor mi sporoči, kje se nahaja kobila, mokra fuksa, stara 13 let, 155/160, povitega života, malo glavo s liso, na hrbtu bradavico, zadaj na desni temno liso, kopita so stisnjena, hodi počasi. Oddana na Vrhnika št. 4, Jurij Četa, Lenče Leopold, Savlje 17, p. Jezica.

Iščem kobilo pramo

s zvezdo na glavi, žig št. 2313, obenem iščem komat in voz. Kdor ima, naj sporoči proti nagradi na naslov: Vrhovec Gašper, Horjul št. 43.

1000 din nagrade dobi

kdor mi prekrbi dva konja brez žiga: konj temnored, pram, ima precej teško glavo s majhno belo liso na čelu in na gobcu, na levo oko slep, precej tešek, bolj razdrtega života, v zadnjih nogah nekoliko trd in ima velika kopita in močan rep, za volaje zelo dober. Konj bled fuka ima primerne glavo s ozko-belo liso in nosilce nekoliko belo, lep život, zadnje noge spodaj nekoliko bele, zadnje desno kopito počeno, rep redek, pri teški vožnji ima precej teško sapo. Oba sta stara 10-13 let. Vsega sta bila na veliki četrti svečer ob umiku jugoslovenske vojske od Sv. Treh kraljev. Razpuščen na najbližji na škofiji. Imela sta: pram tolak, fuka pa lahke komat. Bradeke Franc, Velika Ligojna 15, p. Vrhnika.